



KNOWLEDGE MANAGEMENT

การส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กร
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (KM DAYS)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คำนำ

ปัจจุบันโลกเรากำลังมุ่งเน้นไปที่ “ทุนทางปัญญา” หรือ “ทุนความรู้” เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ได้กลายเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความได้เปรียบให้กับสังคมและประเทศชาติ เป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาการปฏิบัติงาน ที่องค์กรต่างๆ จะมีความสามารถในการแข่งขันภายใต้ภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในปัจจุบันได้นั้น องค์กรมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้และความสามารถในการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management)

เอกสารการจัดการความรู้ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากร โดยเน้นให้เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประสบการณ์การทำงาน และความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการเพื่อพัฒนาคน งาน องค์กรให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และยกระดับความรู้ของบุคลากรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้งานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเกิดแนวปฏิบัติที่ดี ทำให้ทุกคนได้เล็งเห็นคุณค่าของความรู้ที่ตนเองมี และสร้างชิ้นใช้เอง สร้างความมั่นใจและเคารพตนเอง อันจะส่งผลไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และการจัดการความรู้จะทำให้บุคลากรของ สกอ. ทุกคนมีจิตสำนึกในการพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเอง และพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพองค์กรมีศักยภาพที่สูงขึ้น

ขอขอบคุณผู้บริหาร ผู้อำนวยการสำนัก/หน่วยงาน วิทยาการ และบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุกท่านที่เสียสละเวลา เพื่อสร้างสรรค์ความรู้ให้บุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และพัฒนาผลการปฏิบัติราชการ เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืนต่อไป

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
กันยายน 2561

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการในเรื่องของการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์การปฏิบัติงานภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และเพื่อให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการความรู้ นำไปสู่การพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเอง และส่งเสริมการทำงานโดยภาพรวมให้มีประสิทธิภาพ กลุ่มพัฒนาระบบบริหารในฐานะผู้รับผิดชอบได้จัดโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ซึ่งประกอบไปด้วย 1) กิจกรรมการบรรยายวิชาการเพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนองค์ความรู้ที่น่าสนใจ ในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวัน KM DAYS 2) การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ในเรื่องที่สำคัญและน่าสนใจ 3) การจัดทำเอกสารและหรือรายงานรวบรวมองค์ความรู้ต่างๆ ที่สำนัก/หน่วยงานนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ความรู้ต่างๆ และได้มีส่วนร่วมในบทบาทหน้าที่การทำงานของตนเอง โดยนำไปสู่ความสำเร็จและสามารถแก้ปัญหาที่พบจากการทำงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้นำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และนำไปพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวัน KM DAYS จำนวน 11 ครั้ง โดยมีองค์ความรู้จากสำนัก/หน่วยงานที่ได้นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน 17 เรื่อง ดังนี้

- ครั้งที่ 1 เมื่อวันศุกร์ที่ 1 ธันวาคม 2560 เรื่อง การนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนามาปรับใช้ในการปฏิบัติราชการและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดย พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับการนำหลักธรรม “อริยมรรค 8” และ “อิทธิบาท 4” มาปรับใช้ในการปฏิบัติราชการและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

- ครั้งที่ 2 เมื่อวันศุกร์ที่ 22 ธันวาคม 2560 เรื่อง ศาสตร์ของพระราชากับการนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ โดย หม่อมหลวงปนัดดาตติกุล (ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำนายกรัฐมนตรี) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับคำสอนของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหาจักรีบรมราชูปถัมภ์ จักรีนฤพดินทรสยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร มาเป็นหลักคิด และสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานเพื่อแผ่นดินให้แก่ผู้ปฏิบัติราชการทุกท่าน

- ครั้งที่ 3 เมื่อวันศุกร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 เรื่อง การวางระบบควบคุมภายใน โดย นางบุปผา ชวะพงษ์ เป็นการบรรยายเกี่ยวกับการวางระบบควบคุมภายในเพื่อสร้างความมั่นใจ มั่นคงให้กับหน่วยงาน และได้กล่าวถึงหลักการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน และหลักการในการนำไปปฏิบัติ

- ครั้งที่ 4 เมื่อวันศุกร์ที่ 9 มีนาคม 2561 เรื่อง Video call conference เพื่อการศึกษา ยุค 4.0 โดย นายวิริยะ หิรัญพงษ์ วิศวกร ระบบเครือข่าย (สำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาการศึกษา) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับการนำระบบ Video call conference มาประยุกต์ใช้เพื่อการศึกษายุค 4.0 และเรื่อง ทันโลก ทันเหตุการณ์ โดย ดร. สมเกียรติ กมลพันธ์ (สำนัก ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ) บรรยายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยเน้นย้ำถึง การเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร

- ครั้งที่ 5 เมื่อวันศุกร์ที่ 27 เมษายน 2561 เรื่อง การแก้ไขข้อกำหนดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดย นางสาวกุลธิดา แพทย์พันธุ์ และนายธนกร กลีบขจร (สำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับการแก้ไขข้อตกลง หลักเกณฑ์ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา ที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นผู้จัดทำหลักเกณฑ์ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ อุดมศึกษา (กกอ.) และเรื่อง กลเม็ดเคล็ด (ไม่) ลับ “ผ่าทางตัน” & กฎหมายใกล้ตัว...เพื่อใคร คนนั้น? โดยนายทวีศักดิ์ นาโสก นายศิริพงษ์ ชูสังข์ และนายสุภณันท์ จันทรา (สำนักนิติการ) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับกฎหมายใกล้ตัว ข้อควรปฏิบัติ ที่ผู้ปฏิบัติราชการควรทราบ เพื่อเป็นความรู้ และ ป้องกันการกระทำผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

- ครั้งที่ 6 เมื่อวันศุกร์ที่ 18 พฤษภาคม 2561 เรื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตกำลังคนรายสาขาวิชาในสถาบันอุดมศึกษา โดย นายวัฒนา หินไชยศรี ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นการบรรยายเกี่ยวกับ เรื่องการพัฒนาข้อมูลเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ตัดสินใจในการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของประเทศในอนาคต และเรื่อง การติดตามการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง โดย นายสมบัติ รุ่งรัมย์ นางสาวมินตรา สิริवंธ นายอภิสิทธิ์ ขวณไชยสิทธิ์ นายคณา รักษาบุญ และนางสาววันนดา แสงทอง (สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาระบบตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก เพื่อให้ การศึกษาในระดับปริญญาเอกได้มาตรฐานตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

- ครั้งที่ 7 เมื่อวันศุกร์ที่ 22 มิถุนายน 2561 เรื่อง เส้นทางความก้าวหน้าในการเข้าสู่ตำแหน่ง ในระดับที่สูงขึ้น โดย นางสาวณัฐกนก เจนสุขสถิตไพศาล นางอุไรวรรณ รุ่งเรือง และนางสาว เบญจวรรณ ปิตินทรางกูร (สำนักอำนวยการ) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับขั้นตอนหลักเกณฑ์ ในการขอเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการ และเรื่อง แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียน การสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา โดย นายจักรพงษ์ ปัญญาพุนตระกูล (สำนักมาตรฐานและ

คุณภาพอุดมศึกษา) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับระบบการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการกระตุ้นให้อาจารย์ได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง และเพื่อให้การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาได้มาตรฐานตามหลักสากล

- ครั้งที่ 8 เมื่อวันศุกร์ที่ 6 กรกฎาคม 2561 เรื่อง ทำงานปลอดภัย รู้เท่าทันกฎหมาย สบายใจจนเกษียณ โดย พันตำรวจโทสิริพงษ์ ศรีตุลา สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบ รู้เท่าทัน และตระหนักถึงผลเสียที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต

- ครั้งที่ 9 เมื่อวันศุกร์ที่ 20 กรกฎาคม 2561 เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับใหม่) โดย นางสาวหทัยกาญจน์ ทิพย์มา และนางสาวณัฏฐกานต์ ทองสนธิ การบรรยายในครั้งนี้ เป็นการบรรยายเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการ และ เรื่อง งานวิจัย “ไม่ขึ้นหิ้ง” : ความสำเร็จบนเส้นทางพัฒนา งานวิจัยไปสู่นวัตกรรม โดย รศ.ดร.สมฤกษ์ จันทอัมพร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นการบรรยายเกี่ยวกับการทำงานวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

- ครั้งที่ 10 เมื่อวันศุกร์ที่ 3 สิงหาคม 2561 เรื่อง ระบบสนับสนุนและติดตามงานโครงการ Thai Mooc โดย นางสาวชนากานต์ ปิ่นวิเศษ นางจิตติมา ระวั่งภัย และนายณพดล โชติ (โครงการ มหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับ ระบบการเรียนการสอนออนไลน์ ที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเข้าห้องเรียน ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเรียน โดยผู้เรียนสามารถเรียนผ่านทางอินเทอร์เน็ต และเรื่อง การส่งเสริมการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา โดยนางอินทรา วงษ์นิกร (สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมให้ผู้พิการได้รับการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- ครั้งที่ 11 เมื่อวันศุกร์ที่ 10 สิงหาคม 2561 เรื่อง มาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ ที่เดียว ทันใด ทั่วไทย ทุกเวลาทั่วถึงเท่าเทียมและธรรมาภิบาล โดย นายณนทวัฒน์ สารมาน นายกสมาคมส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยีไซเบอร์ เป็นการบรรยายเกี่ยวกับการจัดทำเว็บไซต์ของภาครัฐให้ได้ตามมาตรฐาน เพื่อใช้เป็น เว็บไซต์ในการเผยแพร่ข่าวสารของทางราชการ

นอกจากนี้ทางกลุ่มพัฒนาระบบบริหารได้จัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวัน KM DAYS ครั้งพิเศษ จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งเป็นการบรรยาย เรื่อง โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้าน การทุจริต การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยพันตำรวจโทสิริพงษ์ ศรีตุลา ผู้อำนวยการกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ 2 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) และ เรื่อง การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

ของหน่วยงานภาครัฐ บรรยายโดย นายสุทินันท์ สาริมาน ผู้อำนวยการสำนักมาตรการป้องกันการทุจริต และนางสาวชนิดา อาคมวัฒนะ หัวหน้าศูนย์ประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) การจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวัน KM DAYS ครั้งพิเศษ จำนวน 2 ครั้งนี้ เป็นการบรรยายเพื่อการเสริมสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการให้มีคุณธรรม โปร่งใส และปราศจากการทุจริต

ทั้งนี้ ในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวัน KM DAYS ได้มีการจัดทำแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมดังกล่าว และมีค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินความพึงพอใจของการจัดกิจกรรม จำนวน 11 ครั้ง อยู่ที่ ร้อยละ 80.92 โดยครั้งที่ได้รับคะแนนประเมินความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ

1. เรื่อง ศาสตร์ของพระราชากับการนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ โดยหม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล (ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำนายกรัฐมนตรี)
2. เรื่อง การนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนามาปรับใช้ในการปฏิบัติราชการ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดย พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)
3. เรื่อง ทำงานปลอดภัย รู้เท่าทันกฎหมาย สบายใจจนเกษียณ โดยพันตำรวจโท สิริพงษ์ ศรีตุลา ผู้อำนวยการกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ 2 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)

สารบัญ

หน้า

1. การนำหลักธรรมคำสอน ทางพระพุทธศาสนา มาปรับใช้ในการปฏิบัติราชการ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข.....	1
2. ศาสตร์ของพระราชากับการนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ.....	5
- โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561).....	9
- การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ.....	15
3. การวางระบบการควบคุมภายใน.....	19
4. Video call conference เพื่อการศึกษา ยุค 4.0	25
5. ทันโลก ทันเหตุการณ์.....	29
6. การแก้ไขข้อกำหนดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.....	33
7. กลเม็ดเคล็ด(ไม่)ลับ"ผ่าทางตัน" & กฎหมายใกล้ตัว...เพื่อใครคนนั้น.....	37
8. การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตกำลังคนรายสาขาวิชาในสถาบันอุดมศึกษา.....	45
9. การติดตามการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง.....	49
10. เส้นทางความก้าวหน้าในการเข้าสู่ตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น.....	53
11. แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา.....	59
12. ทำงานปลอดภัย รู้เท่าทันกฎหมาย สบายใจจนเกษียณ.....	63
13. หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับใหม่).....	71
14. งานวิจัย “ไม่ขึ้นหิ้ง”:ความสำเร็จบนเส้นทางพัฒนางานวิจัยไปสู่นวัตกรรม.....	77
15. ระบบสนับสนุนและติดตามงานโครงการ Thai Mooc.....	81
16. การส่งเสริมการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา.....	83
17. มาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ ที่เดียว ทันใด ทั่วไทย ทุกเวลาทั่วถึง เท่าเทียมและธรรมาภิบาล.....	89
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก เอกสารขออนุมัติโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561	
ภาคผนวก ข สรุปผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการประชุมโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561	

เรื่อง : การนำหลักธรรมคำสอน ทางพระพุทธศาสนามาปรับใช้
ในการปฏิบัติราชการและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข
วิทยากร : พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร (กพร.)
วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 1 ธันวาคม 2560

.....



ในการจัดโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา” ในครั้งที่ 1 นี้ กลุ่มพัฒนาระบบบริหารได้เป็นหน่วยงานแรกในการนำองค์ความรู้ที่ 1 เรื่อง
การนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนามาปรับใช้ในการปฏิบัติราชการและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข
ในวันนี้ และได้นิมนต์พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) มาบรรยายธรรม โดยกล่าวถึง
การนำ “อริยมรรค 8” มาใช้ในการปฏิบัติราชการ ซึ่งหมายถึง แนวทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้แจ้งด้วยปัญญา
สำหรับขจัดความเลว ความหลงผิด ความทุกข์ เพื่อให้การดำเนินชีวิตดำรงอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม
อันประกอบด้วยธรรม 8 ประการ คือ

1. สัมมาทิฐิ คือ การเห็นชอบ (Right View)
2. สัมมาสังกัปปะ คือ การดำริชอบ (Right Thought)
3. สัมมาวาจา คือ การเจรจาชอบ (Right Speech)
4. สัมมากัมมันตะ คือ การประพฤติชอบ (Right Action)
5. สัมมาอาชีวะ คือ การเลี้ยงชีพชอบ (Right Livelihood)
6. สัมมาวายามะ คือ การเพียรชอบ (Right Effort)
7. สัมมาสติ คือ การตั้งสติชอบ (Right Mindfulness)
8. สัมมาสมาธิ คือ การตั้งมั่นชอบ (Right Concentration)



การบรรยายธรรมในครั้งนี้ได้เน้นถึง “สัมมาทิฐิ” คือ การเห็นชอบ และ “สัมมาวายามะ” คือ การเพียรชอบ นอกจากนี้ยังได้อ้างถึงผลการสำรวจทัศนคติที่มีต่อการคอร์รัปชัน ในการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ได้แก่ 1) สำนักงานที่ดิน 2) สำนักงานตำรวจ และ 3) โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยผลการสำรวจ ในปีนี้หน่วยงานที่มีการคอร์รัปชัน ลำดับที่ 1) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น 2) สำนักงานตำรวจ และ 3) โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตามลำดับ

สำหรับการปฏิบัติตามมรรค 8 ในเรื่อง สัมมาอาชีวะ คือ การเลี้ยงชีพชอบ (Right Livelihood) ได้อย่างตัวอย่างของ “หอย” ที่มันไม่มีปาก ไม่มีขา จึงไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งแตกต่างจากคนบางพวกที่มีการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งเรียกว่า “พวกชิงหอยมาเกิด” ทำให้เกิดการ “โกงเก่ง โกงคล่อง โกงสะดวก” นอกจากนี้ยังได้อีกตัวอย่างเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันของบุคคลต่างๆ ในแวดวงการศึกษาการประพฤติดนที่ไม่ถูกต้อง ข้าราชการต่างๆ ที่สร้างความอับอายให้กับวงการศึกษาไทย

สมัยก่อนในการดำเนินชีวิต จะให้บุตรหลานประกาศตัวเป็นพุทธมามกะก่อนส่งไปศึกษาเล่าเรียนต่างประเทศเพราะการเป็นพุทธมามกะ จะเป็นผู้ที่ยึดมั่นในหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาอย่างมั่นคงตลอดไป

สำหรับในส่วนของสัมมากัมมันตะ คือ การประพฤติชอบ (Right Action) การเป็นข้าราชการของรัฐบางส่วนประกอบการทำงานไม่ชอบ อ้างว่าปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย และการปล่อยปะละเลยให้สิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ประพฤติ ปฏิบัติ โดยมีคำว่า “การปล่อยวาง” กับ “การวางเฉย” ดังนั้นผู้ที่ เป็นข้าราชการต้องให้ความสำคัญ มีความระมัดระวัง และที่สำคัญของการสร้างงานให้สำเร็จตามหลักธรรม ที่กล่าวไว้ว่า “อิทธิบาท 4” หมายถึง บาทฐานแห่งความสำเร็จ สิ่งซึ่งมีคุณธรรม เครื่องให้ถึงความสำเร็จตามที่ตนประสงค์ ผู้หวังความสำเร็จในสิ่งใด ต้องทำตนให้สมบูรณ์ ด้วยสิ่งที่เรียกว่า อิทธิบาท จำแนกไว้เป็น ๔ อย่าง คือ

1. ฉันทะ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น
2. วิริยะ ความพากเพียรในสิ่งนั้น
3. จิตตะ ความเอาใจใส่ฝักใฝ่ในสิ่งนั้น
4. วิมังสา ความหมั่นสอดส่องในเหตุผลของสิ่งนั้น

นอกจากนี้ยังได้เพิ่มเติมคำ 4 คำ ได้แก่

เต็มใจทำ
แข็งใจทำ
ตั้งใจทำ
เข้าใจธรรม



ซึ่งในการปฏิบัติราชการควรตั้งใจปฏิบัติงาน อย่ามีการออกอาการเบื่อหน่ายเป็น “ตัวเสียบรรยากาศ” นอกจากนี้ได้นำพระราชกรณียกิจของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ทรงมีธรรมะ ในเรื่องของ “วิริยะ” โดยกล่าวถึงพระราชนิพนธ์เรื่อง “มหาชน” ซึ่งมีเนื้อหาว่าด้วยความเพียร ทิศทางในการดำเนินชีวิต

ประกอบด้วย 1) ซาติตระกูลสูง 2) การศึกษาสูง 3) ความเพียรสูง และในการปฏิบัติราชการนั้นต้องยอมลำบาก เพื่อความสำเร็จ บุคคลจะล่วงทุกข์ได้ด้วยความเพียร ความตั้งใจ “เพ่ง เกร็ง เล็ง กะ” ไม่ใช่ความพลาถน ต้องมีนิสัยโน้มเอียงไปในทาง “สงบ” ในการทำงาน การปฏิบัติราชการอย่ามีความโมโหโกธาทำงานให้เป็น สนุกกับงาน และทำงานอย่างเข้าใจ โดยในการบรรยายธรรมครั้งนี้ มีการเผยแพร่ให้กับบุคลากรและบุคคลทั่วไปได้เรียนรู้อีกทางหนึ่งด้วย ดังนี้



ถ่ายทอดสดผ่านทาง youtube ที่

<https://www.youtube.com/watch?v=Tbfu-OHqu7M&feature=youtu.be>

Facebook ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

https://www.facebook.com/ohecthailand/?hc_ref=ARSk6lpoc7pKa9DCB0G72gthudngy2na7YhAJcK_TPvKFfaFAww64LSWPtXYIDSbly8&pnref=story

เรื่อง : ศาสตร์ของพระราชากับการนำมาประยุกต์ใช้
ในการปฏิบัติราชการ
วิทยากร : หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร (กพร.)
วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 22 ธันวาคม 2560

.....



ศาสตร์ของพระราชากับการนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล กล่าวถึงประสบการณ์ในช่วงที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีโอกาสดำเนินโครงการ “โรงเรียนคุณธรรม” ซึ่งเป็นโครงการที่สำคัญ และอนาคตของประเทศชาติขึ้นอยู่กับเด็กๆ โดยมีผู้ใหญ่เป็นผู้ปลูกฝัง และได้ดำเนินโครงการนี้ร่วมกับทุกๆ คน ด้วยความรัก ความสามัคคี และจากการดำรงตำแหน่งผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำนายกรัฐมนตรี และผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้มีหน้าที่ดูแลกรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน และนอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่ารู้สึกซาบซึ้งและขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและบุคลากรที่ให้การต้อนรับอย่างดียิ่ง ตลอดระยะเวลาที่มาอยู่ที่นี่ และในอีก 50 ปีข้างหน้า บุคลากรของ สกอ. จะเป็นหลักชัยให้กับลูกหลาน เยาวชนของประเทศ และจะคอยเป็นกำลังใจให้กับบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงาน และได้ให้คำแนะนำในเรื่องการพูดจาให้เรียบร้อย พูดซ้ำๆ เนื่องจากการพูดเร็วอาจเกิดความผิดพลาด และไม่สามารถใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ได้ การเป็นข้าราชการที่ดีของฝ่าพระบาท “I am a servant of the King” ควรดำรงมั่นในหลักคิดว่า “การเป็นที่พึ่งพาของประชาชน ดำเนินการให้ถูกทาง และปฏิบัติตนให้เป็นไปตามครรลองครองธรรม”



สุจริต...
 สุจริต...
 สุจริต...
 สุจริต...

จากคำสอนของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรามาธิบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร ในหลวงรัชกาลที่ 9 ได้ทรงเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน โดยได้กล่าวถึงคำสอนของ “สมเด็จพระยา” ที่ถ่ายทอดสู่ในหลวงรัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทำให้เกิดความงดงาม ความสง่างาม ที่จะเป็นความรัก ความห่วงหาต่อแผ่นดินไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำว่า “รู้ รัก สามัคคี” เราคนไทยต้องรักกัน

อย่าใส่ร้ายกัน และควรใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ และได้ทรงสอนว่า “เมื่อเรารู้ จะเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เป็นตำนานเล่าขานสืบต่อไป” มีแนวทางการปฏิบัติ ตามกลยุทธ์ที่เป็นหัวใจในการดำเนินงาน และ “เมื่อท่านรัก ท่านจะเข้าใจในทุกเรื่อง มุ่งสู่ความสำเร็จ” เมื่อเกิดความสามัคคีจะปฏิบัติงานได้อย่างยั่งยืน รู้ เข้าใจ รัก เข้าถึงได้ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการน้อมนำศาสตร์ของในหลวงรัชกาลที่ 9 “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา รู้รัก สามัคคี” ไปปฏิบัติ ซึ่งพระองค์ไม่ได้เสด็จจากเราไปไหน อยู่กับเราตลอดไป



สำหรับปัญหาหลักในสังคมไทย จากการตรวจเยี่ยมสถานพินิจต่างๆ พบว่า มีปัญหาการค้ายา การฉ้อคร่ำอานาจารย์ ปัญหาครอบครัว การหย่าร้าง และปัญหาความยากจน และจากการสอบถามพบว่า เด็กๆ ที่กระทำความผิด ได้รับคำตอบว่าเนื่องมาจากการไม่มีทางเลือก การคบเพื่อนไม่ดี โดยเด็กๆ เหล่านี้จะมี การประเมินพฤติกรรม ถ้าผ่านการประเมินพฤติกรรม จะได้รับการอนุญาตกลับไปเยี่ยมบ้าน และเจ้าหน้าที่ของสถานพินิจจะใช้คำแทนตัวเองว่า พ่อ แม่ และเรียกเด็กๆ ว่า “ลูก” ซึ่งเด็กๆ เหล่านี้รู้จัก “สมเด็จพระยา” กันทุกคน และจำคำสอนของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้เป็นอย่างดี และจากการสอบถามและสอนเด็กๆ ว่า “บอกฉันสิว่า เธอสนิทสนม ชิดชอบกับใคร” และฉัน

จะบอกเธอว่า “เธอจะเป็นคนอย่างไร” เพราะการคบหาสมาคมกับใคร ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงตัวตนของคนนั้น



นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงศาสตราจารย์ คุณหญิงเต็มสิริ บุญยสิงห์ ซึ่งได้สอนว่า ในการปฏิบัติหน้าที่อย่าผลีผลาม เพราะ ความผลีผลามกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะกลายเป็น ความบกพร่อง ให้รู้จักยับยั้งชั่งใจให้ดี ขอให้มีความสุข มีความคิดอย่างสร้างสรรค์ จะได้ไม่เกิดความผิดพลาด การที่ประเทศไทยได้รับสิทธิสภาพนอกอาณาเขต เป็นการได้รับหลักคิดจากในหลวงรัชกาลที่ 9 เพราะประชาคมโลกเกิดความเกรงอกเกรงใจ

ในอดีตชาวต่างประเทศไม่เข้าใจว่าทำไมมีรูปช้างบนพื้นแดง อยู่บนธงชาติไทย (ธงช้างเผือก) และบางครั้งเวลาชักธงชาติ ก็มีการนำเท้าช้างชี้ฟ้า ซึ่งดูไม่เหมาะสม ดังนั้นพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 จึงทรงเปลี่ยนเป็นธงไตรรงค์ มี 3 สี คือ แดง ขาว น้ำเงิน เพื่อสร้างความภาคภูมิใจ และกล่าวถึง การรักษา กรอบแนวคิด ที่เป็นหลักในการดำรงชีวิต ด้วยความอ่อนน้อม ถ่อมตนตามที่ ในหลวง รัชกาลที่ 9 และพระราชินี ด้วยความงดงามในความทรงจำ “small is beautiful” และท่านยังได้กล่าวถึง หม่อมเจ้าพิสมัย (ย่าของท่านหม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล) ที่ได้กล่าวว่าประเทศไทยผ่านเหตุการณ์ต่างๆ มากมาย ด้วยความยากลำบาก จงภูมิใจที่อยู่ใต้ร่มพระบารมี ดำรงอยู่ได้ด้วยแสงสว่าง มั่นคงปลอดภัย และท่านยังได้กล่าวถึงว่าท่านรู้สึกมีความสุขมากที่ได้รับราชการในกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมกับรักษาความสุขภาพ อ่อนโยนให้มีอยู่อย่างสม่ำเสมอมาปฏิบัติ และยังได้สั่งสอนลูกชายให้ปฏิบัติตนด้วยความสุภาพอ่อนน้อม นอกจากนี้ได้แนะนำหนังสือที่น่าอ่านในหลายๆ เรื่อง ได้แก่ พ่อของแผ่นดิน ซึ่งเป็นคติแห่งแนวคิดของท่าน และ หนังสือเลศเก่า ปกเกศ โดยผู้ที่มีความสนใจสามารถทำหนังสือขอไปได้ เป็นรายบุคคล , หนังสือพรจากฟ้า และจากการสร้างเป็นภาพยนตร์ที่นักแสดงนำได้กล่าวว่า ขอให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำกันในวันนี้ ให้ได้ยินถึงคนที่อยู่บนฟ้าด้วยเถิด ซึ่งเป็นบทเพลงพรจากฟ้า และหนังสือ โหมโรง , หนังสือเรื่องศาสตร์ของพระราชินี เป็นแสงสว่างกลางกลางใจ ไม่เคยดับ ในหลวง รัชกาลที่ 9 ทรงรอบรู้ดิน ฟ้า อากาศและในทุกๆ เรื่อง

หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล ยังได้ฝากผู้บริหารและบุคลากรช่วยกันรักการเข้าห้องสมุด และสร้างค่านิยมการส่งเสริมการอ่าน เพราะหนังสือเป็นคลังสมองของมนุษย์ นอกจากนี้ท่านหม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล ยังได้เชิญเข้าชมวังวรดิศ ซึ่งมีอายุกว่า 107 ปี ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนหลานหลวง เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายกรุงเทพมหานคร ซึ่งดูแลโดยครอบครัว ดังนั้นในการขอเข้าชมนั้นขอให้แจ้งล่วงหน้า เพราะจะมีมัคคุเทศน์ที่เป็นอาจารย์จากกรมศิลปากรมาบรรยายให้รับฟัง

หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล ยังได้กล่าวถึง “อันตรายบนท้องถนน” ที่ประเทศไทยติดอันดับ 1 ของโลก ซึ่งในต่างประเทศ เมื่อไฟเหลือง นั่นคือเตรียมหยุด (Prepare to stop) แต่คนไทยกลับเร่งให้พ้นกลายเป็นคำว่า “Speed up” จึงต้องขออวยพรให้ปลอดภัย

การนำคำ 4 คำ ได้แก่ Etiquette , Education , Manners และ Protocol มาผสมผสานกัน จะก่อให้เกิดความเข้าใจตามศาสตร์ของพระราชฯ ที่เป็นพระราชดำรัส คำสอน และท่านยังได้กล่าวถึง ท่าน ดร. สุเมธ ตันติเวชกุล ที่เป็นแรงบันดาลใจมาตลอดชีวิต และได้กล่าวถึงการเป็นวิทยากรให้กับข้าราชการใหม่ สอนให้รักในการปฏิบัติงาน อย่าท้อแท้ในการปฏิบัติงาน และยังกล่าวถึงการเป็นผู้ว่าราชการในจังหวัดนครปฐม และเชิญใหม่่ว่าประทับใจมาก มีความรัก ความผูกพันกับชาวเชียงใหม่ เมื่อคราวจากมามีคนมารอส่งจำนวนมากและดูแลเป็นพิเศษ

ในท้ายสุดได้กล่าวถึง คำที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 เคยตรัสว่า “I love you to the moon and back” เป็นความรักที่มากมายเหมือนการเดินทางไปกลับยังพระจันทร์



สำหรับการบรรยายพิเศษเรื่อง “ศาสตร์ของพระราชากับการนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ” ในวันนี้ มีบุคลากรทั้งจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา บุคลากรจากกระทรวงยุติธรรม และผู้สนใจรับชมผ่านทางยูทูบ https://www.youtube.com/watch?v=J_bH_LcvsUk โดยมี การเผยแพร่เอกสารประกอบการบรรยายที่



และเผยแพร่ที่หน้าเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : www.mu.go.th/home.html

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต
การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนและหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติ
ราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
วิทยากร : พันตำรวจโทสิริพงษ์ ศรีตุลา
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร (กพร.)
วันที่จัดกิจกรรม : 12 มกราคม 2561

.....



เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง
ของผลประโยชน์ทับซ้อนและผลกระทบที่เกิดจากการกระทำทั้งต่อตนเองและสังคม ทางสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต
การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนและหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็น
การพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ ตามยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ ในข้อพัฒนาระบบ
บริหารงานบุคคลของข้าราชการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และยุทธศาสตร์
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในข้อการพัฒนาบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา รวมถึงแนวนโยบายของนายกรัฐมนตรี และยุทธศาสตร์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในด้าน
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบ และยังส่งเสริมการดำเนินการของสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเรื่องคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานอีกด้วย

ความขัดแย้งกันระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม



ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests)

ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ ส่วนรวม หรือผลประโยชน์ขัดกัน หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องเป็นหลัก ซึ่งถือเป็นความผิดเชิงจริยธรรมและเป็นความผิดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การทุจริต

สำนักงาน ก.พ. ได้นิยามความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม หรือ Conflict of Interests หมายถึง สถานการณ์หรือการกระทำที่บุคคลไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงาน บริษัท หรือผู้บริการ มีผลประโยชน์ส่วนตัวมากจนมีผลต่อการตัดสินใจ หรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่ที่บุคคลนั้นรับผิดชอบอยู่ และส่งผลกระทบต่อประโยชน์ของส่วนรวม กล่าวคือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตัดสินใจหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของตนอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือพวกพ้องมากกว่าประโยชน์ส่วนรวมซึ่งการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นอย่างรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทั้งเจตนาและ ไม่เจตนาในรูปแบบที่หลากหลาย จนกระทั่งกลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ไม่เห็นว่าเป็นความผิด ตัวอย่างการกระทำดังกล่าวมีให้พบเห็นได้มากในสังคม ส่งผลให้บุคคลนั้นขาดการตัดสินใจที่เที่ยงธรรม เนื่องจากการยึดผลประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก ได้ส่งผลเสียหายให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติ ก่อให้เกิดการกระทำที่ผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ แต่ทำหน้าที่กลับตัดสินใจหรือปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องเป็นหลัก

รูปแบบต่างๆ ไปของการทุจริตและประพฤติดมิชอบ

1. รับสินบน
2. คอร์รัปชันเชิงนโยบาย
3. ผลประโยชน์ทับซ้อน
4. การยกยอกทรัพย์สินของรัฐ
5. เอื้อประโยชน์แก่ตนเอง (พรรคพวก หรือพี่น้อง)
6. จัดทำโครงการที่ได้ผลประโยชน์ตอบแทน ไม่คุ้มค่าเงินที่ลงไป

หลักการ 4 ประการสำหรับการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

1. ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะ การทำเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณะเป็นหน้าที่หลักเจ้าหน้าที่ต้องตัดสินใจและให้คำแนะนำภายในกรอบกฎหมายและนโยบาย จะต้องทำงานในขอบเขตหน้าที่พิจารณาความถูกต้องตามข้อเท็จจริง ไม่ให้ผลประโยชน์ส่วนตนมาแทรกแซง รวมถึงความเห็นหรือทัศนคติส่วนบุคคลปฏิบัติต่อแต่ละบุคคลอย่างเป็นกลาง ไม่มีอคติลำเอียงด้วยเรื่องศาสนาอาชีพ การเมืองวงศ์ตระกูล ฯลฯ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ไม่เพียงปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้นแต่ต้องมีจริยธรรม

2. สนับสนุนความโปร่งใสและพร้อมรับผิด การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนต้องอาศัยกระบวนการแสวงหาเปิดเผยและการที่โปร่งใส นั่นคือ เปิดโอกาสให้ตรวจสอบและมีความพร้อมรับผิดมีวิธีการต่างๆ เช่น การโยกย้ายเจ้าหน้าที่จากตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทับซ้อนการเปิดเผยผลประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ที่อาจมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ถือเป็นขั้นตอนแรกของการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนการใช้กระบวนการอย่างเปิดเผยทั่วหน้าจะทำให้เจ้าหน้าที่ร่วมมือและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสีย

3. ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง การแก้ปัญหาหรือจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนจะสะท้อนถึงความยึดหลักคุณธรรมและความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่และองค์กร การจัดการต้องอาศัยข้อมูลนำเข้าจากทุกระดับในองค์กร ฝ่ายบริหารต้องรับผิดชอบเรื่องการสร้างระบบและนโยบายและเจ้าหน้าที่ก็มีความรับผิดชอบต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อนที่ตนมี เจ้าหน้าที่ต้องจัดการกับเรื่องส่วนตนเพื่อหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนมากที่สุดเท่าที่ทำได้ และผู้บริหารก็ต้องเป็นแบบอย่างด้วย

4. สร้างวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารต้องสร้างสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายที่ช่วยสนับสนุนการตัดสินใจในเวลาที่มีประเด็นผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้น และการสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อตรงต่อหน้าที่



มาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 มาตรา 100 , มาตรา 102 , มาตรา 103 และมาตรา 103/1
2. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2543

บทลงโทษ

มาตรา 122 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 100 มาตรา 101 หรือมาตรา 103 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับกรณีความผิดตามมาตรา 100 วรรคสาม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นยินยอมด้วยในการที่คู่สมรสของตนดำเนินการตามมาตรา 100 วรรคหนึ่งให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีความผิด

มาตรา 157 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ



ในการบรรยายครั้งนี้ผู้บรรยายมีความคาดหวังกับประสิทธิผลหลังได้รับการบรรยาย ดังนี้

1. รู้
2. กลัว
3. อายุ
4. ต่อต้าน

การเผยแพร่องค์ความรู้ตามโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต
การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนและหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. 2561

- หน้าเว็บไซต์ของกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร ที่ <http://www.mua.go.th/users/development/>
- You Tube ที่ <https://www.youtube.com/watch?v=RBuhKjEwNj8>
- Facebook ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
<https://www.facebook.com/ohecthailand/>
- Facebook KM mua ที่
https://www.facebook.com/profile.php?id=100009119288338&hc_ref=ARTfdCEfQrelUQ7qHstZKNUKC86Hodnes8sZo8g6Gt-AC71vOfmg5vT-yJHSvdpd49xU

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : เรื่อง การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน
ของหน่วยงานภาครัฐ

วิทยากร : 1. นายสุทินันท์ สาริमान (ผู้อำนวยการสำนักมาตรการป้องกัน
การทุจริต)

2. นางสาวชนิตา อาคมวัฒนะ (หัวหน้าศูนย์ประเมินคุณธรรม
และความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ช.)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร (กพร.)

วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2561



ในปี พ.ศ. 2549 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International-TI) และ มหาวิทยาลัย Passau (โดย Prof. Dr. Johann Graf Lambsdorff) ในประเทศเยอรมนีจัดอันดับประเทศต่างๆ จำนวน 176 ประเทศทั่วโลก โดยใช้ผลสำรวจและวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูล 12 แห่งที่ได้ดำเนินการสำรวจในปี พ.ศ. 2548 และ 2549 เรียกผลสำรวจและวิเคราะห์นี้ว่า ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index: CPI) หรือดัชนีการรับรู้การทุจริตจัดอันดับ ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ได้รับการประเมินอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ค่าคะแนนการประเมินที่ประเทศไทยได้รับอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทย โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการลงทุนในบางประเทศเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นการขจัดปัญหาการทุจริต ทางรัฐบาลจึงได้มีการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวางมาตรการป้องกันการทุจริต ดังนี้

1. ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 มาตรา 63
2. คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

3. กฎหมายมติคณะรัฐมนตรี (พระราชบัญญัติจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ มาตรการกำกับดูแลการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ)

4. กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (ขจัดคอร์รัปชัน ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ)

5. แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 12 ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์ที่ 6

6. การจัดทำคำของบประมาณในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแบบบูรณาการ

นอกจากการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวางมาตรการป้องกันการทุจริตแล้ว ยังมีหน่วยงานสำคัญที่เป็นหน่วยงานหลักในการต่อต้าน ปราบปรามการทุจริตในหน่วยงานรัฐ คือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ตระหนักเห็นและมีความประสงค์จะดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เกิดขึ้นในประเทศอย่างเต็มความสามารถ จึงได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวางมาตรการป้องกันและปราบปรามการประพฤติมิชอบ เรียกว่า แนวทางการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ตามหลักยุทธศาสตร์ 6 ข้อ ดังนี้

1. สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
2. ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านทุจริต
3. สกัดกั้นทุจริตเชิงนโยบาย
4. พัฒนาระบบป้องกันเชิงรุก
5. ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามทุจริต
6. ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้เรื่องการทุจริต

โดยในปี พ.ศ. 2561 จะมีการปรับปรุงเนื้อหา แนวทางการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ 2561 โดยใช้แนวทางการประเมินเช่นเดียวกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 แต่จะมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ปรับปรุงข้อความในข้อคำถามให้ชัดเจนและมีอำนาจจำแนกมากยิ่งขึ้น
2. มีข้อต่อที่เปลี่ยนผ่านไปสู่การประเมิน ITA SEASON 2
3. มีการยกระดับข้อคำถามตามแบบสำรวจหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence-Based Integrity and Transparency Assessment: EBIT) ภายใต้ประเด็นการประเมินเดิม ให้เป็นข้อคำถามในลักษณะการเป็นมาตรการในเชิงระบบ มากขึ้น
4. ดึงบางประเด็นที่เคยสำรวจตามข้อคำถามตามแบบสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (Internal Integrity and Transparency Assessment: IIT) นำมาวางมาตรการเชิงระบบผ่านข้อคำถามตามแบบสำรวจหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อให้เกิดการวางหลักการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสที่ยั่งยืน
5. ข้อคำถามตามแบบสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (Internal Integrity And Transparency Assessment: IIT) และแบบสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (External

Integrity and Transparency Assessment: EIT) มีการปรับปรุงโดยยึดวัตถุประสงค์ของการประเมินในแต่ละตัวชี้วัดเช่นเดิม แต่มีการ ลดข้อคำถามที่ผู้ตอบ อาจไม่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างชัดเจน และเกิดภาระการตอบที่มากเกินไป รวมทั้งปรับปรุงข้อความให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

นอกจากนี้ ITA ยังเป็นกลไกและตัวชี้วัดสำคัญ ในการขับเคลื่อนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใส ทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ในระดับประเทศ

1. เป็นกลไกการขับเคลื่อนและถูกกำหนดเป็นตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ ตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564)

2. เป็นกลไกขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแนวนโยบายของคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (คตช.) โดยมีศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.) เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต (ศปท.)

3. ถูกกำหนดให้เป็นตัวชี้วัดแนวทางที่ 2 “การป้องกันการทุจริตเชิงรุก” ตามแผนบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

4. เป็นกลไกขับเคลื่อนการยกระดับธรรมาภิบาลตามรายงานเรื่อง “การปฏิรูปมาตรการเสริมสร้างระบบการบริหารงานที่มี ธรรมาภิบาลในภาครัฐ” โดยคณะกรรมการการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ในระดับสากล

1. เป็นเครื่องมือในการยกระดับ ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI)

2. เป็นเครื่องมือในการวัดความสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่ 16.5 เรื่อง การลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

กรอบการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) แบ่งออกเป็น 5 ดัชนี ดังนี้

1. ดัชนีความโปร่งใส (Transparency Index)
2. ดัชนีความพร้อมรับผิด (Accountability Index)
3. ดัชนีความปลอดจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน (Corruption – Free Index)
4. ดัชนีวัฒนธรรม คุณธรรมในองค์กร (Integrity Culture Index)
5. ดัชนีคุณธรรมการทำงานในหน่วยงาน (Work Integrity Index)

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) มี 3 เครื่องมือ ได้แก่

1. แบบสำรวจหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence – Based Integrity and Transparency Assessment: EBIT) เป็นการประเมินจากระบบการดำเนินงานของหน่วยงาน
2. แบบสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (Internal Integrity and Transparency Assessment: IIT) เป็นการสำรวจความคิดเห็น โดยจะจัดเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน
3. แบบสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (External Integrity and Transparency Assessment: EIT) เป็นการสำรวจความคิดเห็น โดยจะจัดเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหน่วยงาน

เรื่อง : การวางระบบการควบคุมภายใน
วิทยากร : นางบุปผา ชวะพงษ์
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร (กพร.)
วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561

.....



ในการจัดโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ในครั้งที่ 3 นี้ กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร เป็นหน่วยงานในการนำองค์ความรู้เรื่อง การพัฒนาระบบการควบคุมภายใน โดยได้เชิญอาจารย์บุปผา ชวะพงษ์ มาเป็นวิทยากรในการบรรยายในครั้งนี้ ในส่วนของการวางระบบการควบคุมภายใน หมายถึง การกำหนดหรือออกแบบวิธีการควบคุม การเชื่อมโยงซึ่งกันและกันไว้ในกระบวนการของกิจกรรม/การปฏิบัติงานตั้งแต่ต้นจนจบและนำมาใช้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การบรรยายในครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษา ได้แก่ กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง กระบวนการบริหาร ความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการนำหลักการบริหารความเสี่ยงไปใช้ในองค์กร โดยแบ่งจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง อธิบายรายละเอียด ได้ดังต่อไปนี้

- ความเสี่ยง คือ เหตุการณ์หรือการกระทำที่อาจเกิดขึ้น (Potential Event) และมีผลทำให้องค์กรเสียหายหรือไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนด และวัดความเสี่ยงโดยพิจารณาจากผลกระทบต่อเป้าหมาย กลยุทธ์ และวัตถุประสงค์ขององค์กร และโอกาสที่จะเกิดขึ้น
- ทำไมต้องมีการบริหารความเสี่ยง เพื่อใช้เป็นแนวทางที่ช่วยให้องค์กรมุ่งสู่ Good Governance , Stock Exchange of Thailand (Set) กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนฯ ปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ซึ่งมี Risk Management รวมอยู่ด้วย ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารองค์กรที่ต้องจัดให้มี

ระบบบริหารความเสี่ยงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร และผู้ถือผลประโยชน์ร่วม (Stakeholder) และสาเหตุของความล้มเหลวขององค์กรส่วนหนึ่งมาจากการที่ไม่มีระบบบริหารความเสี่ยง ตัวอย่างของโอกาสที่อาจเกิดขึ้น เช่น โอกาสที่อาคารจะถูกไฟไหม้ โอกาสที่คอมพิวเตอร์จะติดไวรัส และพนักงานคนเก่งลาออก 10% จึงทำให้ส่งผลกระทบ ดังตัวอย่างการวัดผลกระทบ เช่น ผลกระทบที่อาคารจะถูกไฟไหม้ และส่งผลกระทบจากระบบคอมพิวเตอร์จะติดไวรัสผลกระทบต่อพนักงานคนเก่งลาออก 10%

- ผลกระทบ (Consequence) คือผลลัพธ์หรือผลกระทบจาก เหตุการณ์ฯ หนึ่ง เป็นไปได้ทั้งในทางบวกหรือลบ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นไม่ได้วัดเป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียว ตัวอย่างของ เช่น ทรัพย์สิน ทรัพยากรอื่นๆ และบุคลากร รายได้และชื่อขององค์กร ต้นทุนกิจกรรม ประชาชน ชุมชน ผลการปฏิบัติงาน เวลาขั้นตอนการปฏิบัติงาน สิ่งแวดล้อม ชื่อเสียง ค่านิยม และคุณภาพชีวิต และพฤติกรรมองค์กร

- ประเภทของความเสี่ยง จำแนกตามการดำเนินงาน ดังนี้ ด้านกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านการเงิน และงบประมาณ ด้านการจัดซื้อจัดจ้าง และบริหารสัญญา ด้านบำรุงรักษา และบริหารจัดการระบบ และด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการปฏิบัติงาน กระบวนการพัฒนาไม่เหมาะสม

- ประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้องค์กรสามารถบริหารความเสี่ยงหรือเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ ช่วยให้สามารถกำหนดแผนกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ช่วยให้สามารถตัดสินใจและเลือกกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงได้ดีขึ้น บริหารความเสี่ยงในภาพรวมและทั่วทั้งองค์กร สร้างโอกาสทางธุรกิจ จัดสรรทรัพยากรได้ดีขึ้น การดำเนินงานเป็นไปตามกฎหมาย ระบบข้อมูลเพื่อการตัดสินใจดีขึ้น และช่วยให้การวางแผนตรวจสอบภายในดีขึ้น

- บทบาทและหน้าที่ในการบริหารความเสี่ยง ทุกคนในองค์กรมีหน้าที่ในการบริหารความเสี่ยงที่จะกระทบต่อวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่รับผิดชอบ คณะกรรมการบริษัทมีหน้าที่ในการกำกับดูแลให้มีนโยบายและการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล คณะกรรมการตรวจสอบ ทำหน้าที่ในการสอบทานระบบบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิผล ผู้ตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ในการตรวจสอบและประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของระบบบริหารความเสี่ยง และในบางองค์กรอาจทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในการจัดระบบ ประเมินระบบการควบคุม จัดอบรม ประเมินความเสี่ยง และกำกับดูแล

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

- กระบวนการบริหารความเสี่ยงในองค์กร ซึ่งโดยปกติความเสี่ยงในองค์กรจะมีอยู่กระจุกกระจายในกระบวนการทำงาน หน่วยงานที่มีความเสี่ยงต้องจัดให้มีการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ กำหนดขึ้นเป็นแนวทางในการบริหารความเสี่ยง และดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางที่กำหนด

- กระบวนการบริหารความเสี่ยง ตามแนวทางของ : Committee of Sponsoring Organization of Treadway Commission) COSO : เป็นองค์กรพิเศษที่ประกอบด้วยคณะกรรมการจากสมาคมต่างๆ

ที่มาร่วมประชุมเป็นคณะทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการควบคุมภายในของประเทศสหรัฐอเมริกา) ประกอบด้วย สถาบันผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งสหรัฐอเมริกา สถาบันผู้ตรวจสอบภายในสากล สถาบันผู้บริหารการเงิน สมาคมนักบัญชีแห่งสหรัฐอเมริกา และสถาบันนักบัญชีเพื่อการบริหาร

- องค์ประกอบหลักของการบริหารความเสี่ยง จากแนวคิดของ COSO จำแนกได้ดังนี้**แบบเดิม** Internal Control (IC) : 5 Components มีหลักการควบคุมภายในตามแนวคิดของ COSO ประกอบด้วย องค์ประกอบ 5 ประการ 1) สภาพแวดล้อมและการควบคุมที่มีอยู่ 2) การประเมินความเสี่ยง 3) การกำหนดกิจกรรมควบคุม 4) การติดตามและประเมินผล 5) สารสนเทศและการสื่อสาร และ **แบบใหม่** Environmental Resources Management (ERM) Framework : 8 Components Entity's objectives and Units มีหลักการบริหารความเสี่ยงทั้งองค์กรตามแนวคิดของ COSO ประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการ 1) สภาพแวดล้อมและการควบคุมที่มีอยู่ 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ 3) การบ่งชี้เหตุการณ์ 4) การประเมินความเสี่ยง 5) มาตรการตอบสนองต่อความเสี่ยง 6) การกำหนดกิจกรรมควบคุม 7) สารสนเทศและการสื่อสาร 8) การติดตามและประเมินผล

การควบคุมภายใน (Internal Control)

- การควบคุมภายในตามความหมายของ COSO คือ กระบวนการปฏิบัติงานที่ทุกคนในองค์กร ตั้งแต่คณะกรรมการ บริหาร ผู้บริหารทุกระดับ และพนักงานทุกคน ร่วมกันกำหนดให้เกิดขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจในระดับที่สมเหตุสมผลในการบรรลุวัตถุประสงค์ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการปฏิบัติงาน (Effectiveness and Efficiency of operations) โดยมุ่งเน้นให้มีการใช้ทรัพยากรขององค์กรในการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย คน เงิน ทรัพย์สิน วัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้และเวลาให้เป็นไปอย่างประหยัดและได้ผลคุ้มค่า มีการดูแลรักษาทรัพย์สินให้อยู่ใน สภาพพร้อมใช้งาน มีการป้องกันมิให้ทรัพย์สินมีการสิ้นเปลือง สูญเปล่า เสียหาย หรือสูญหาย และปลอดภัย จากการกระทำทุจริต กล่าวโดยสรุป เมื่อการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะส่งผล ให้เกิดการป้องกันดูแลรักษาทรัพย์สินขององค์กรไปพร้อมกัน 2) ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน (Reliability of financial reporting) ความเชื่อถือได้และความถูกต้องของรายงานทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้ใช้ไม่ว่าจะเป็นบุคคลภายใน หรือ บุคคลภายนอกองค์กร ได้แก่ผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน เจ้าหนี้ลูกค้า หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น โดยใช้เป็น ข้อมูลประกอบการตัดสินใจและวางแผนการดำเนินงานในอนาคต จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องทำให้เกิด ความมั่นใจว่ารายงานทางการเงินขององค์กรให้ข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง และมีคุณภาพ 3) การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ (Compliance with applicable laws and regulations) เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายใด ๆ ขึ้นกับองค์กร จากสาเหตุการละเว้นไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กร รวมถึงข้อบังคับ และกฎระเบียบขององค์กรเอง

- แนวคิดของการควบคุมภายใน เป็น “กระบวนการ” ที่ต้องกระทำอย่างเป็นขั้นตอน แต่ไม่ได้เป็นผลสุดท้าย เช่น นักกีฬา ต้องซ้อม ต้องสุขภาพดี จึงจะชนะ ไม่ใช่เพียงกำหนดนโยบาย

แบบฟอร์มสวยงาม หรือไม่ใช่คู่มือที่วางไว้บนหิ้งหนังสือ แต่เป็นกระบวนการที่ทุกคนในองค์กรร่วมมือกันทำ และมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง/ให้ความเชื่อมั่นในการบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างสมเหตุสมผลเท่านั้น ไม่ใช่สมบูรณ์ 100% เพราะมีข้อจำกัดอยู่ทั่ว/เพื่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์3 ด้านของการควบคุม

- องค์ประกอบของการควบคุมภายใน การดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมการควบคุม หมายถึง สภาพการณ์หรือปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน เช่น ความซื่อสัตย์และคุณค่าทางจริยธรรมของคณะกรรมการผู้บริหาร และบุคลากร ทุกระดับในองค์กร ความสามารถในหน้าที่ของบุคลากร บทบาทของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการบริหาร ปรัชญาและรูปแบบในการบริหาร โครงสร้างองค์กร การมอบอำนาจและการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และนโยบายและวิธีปฏิบัติด้านทรัพยากรบุคคล

2. การประเมินความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการระบุปัจจัยเสี่ยงและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างเป็นระบบในการตัดสินใจรวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของเหตุการณ์ใดหรือเงื่อนไขอย่างใดที่จะมีผลกระทบต่อการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน โดยทั่วไปประเมินความเสี่ยง 3 ระดับ ระดับสูงมีค่าคะแนนมากกว่า 5 คะแนนขึ้นไป ระดับกลาง มีค่าคะแนนตั้งแต่ 2 - 5 คะแนน และระดับต่ำมีค่าคะแนนน้อยกว่า 2 คะแนนลงมาและไม่แยกพิจารณาโอกาสและผลกระทบแตกต่างจาก การบริหารความเสี่ยงองค์กร Enterprise Risk Management (ERM)

3. กิจกรรมการควบคุม นโยบาย มาตรการ และวิธีการต่างๆ ที่ฝ่ายบริหารกำหนดหรือนำมาใช้เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และช่วยเพิ่มความมั่นใจในความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ กิจกรรมควบคุมตามแนวคิดของ COSO ประกอบด้วย การควบคุมแบบเป็นทางการ จะมีการกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร เห็นได้ชัดเจน เช่น การกำหนดนโยบาย การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมแบบไม่เป็นทางการ เช่น การสร้างสภาพแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม ภาวะผู้นำ ทั้งนี้ กิจกรรมการควบคุมภายใน แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ประกอบด้วย (1) การควบคุมแบบป้องกัน (Preventive Controls) เช่น การอนุมัติการจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การใช้และการควบคุมเอกสารที่ดีการควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ฯลฯ (2) การควบคุมแบบตรวจค้น (Detective Controls) เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอด การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง การตรวจสอบ ฯลฯ (3) การควบคุมแบบแก้ไข (Corrective Controls) : ควบคุม เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือไม่ให้เกิดซ้ำอีก (4) การควบคุมแบบสั่งการ (Directive Controls) : เป็นการกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จ 5. การควบคุมทดแทน(Compensative Controls) : เช็ทดสอบการบันทึกข้อมูล 2 จุด จัดทำรายงานความแตกต่างยกตัวอย่างกิจกรรมควบคุมที่ระบุในรายงาน COSO เช่น การกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่ชัดเจน การสอบทานโดยผู้บริหารสูงสุด การสอบทานโดยผู้บริหารระดับกลางการควบคุม การประมวลผลข้อมูล การควบคุมทางกายภาพ การแบ่งแยกหน้าที่ การใช้ดัชนีวัดผลการดำเนินงานที่สำคัญ การจัดทำหลักฐานเอกสาร การรักษา

ความปลอดภัย การสอบทานและการกำกับดูแลการปฏิบัติงาน และระบบงานคอมพิวเตอร์และการควบคุมด้านคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

4. สารสนเทศและการสื่อสารสารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการบริหาร ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเงินและไม่ใช้การเงิน รวมทั้งข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ทั้งจากแหล่งภายในและภายนอก การสื่อสาร หมายถึง การรับและส่งข้อมูลระหว่างกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่าง บุคคล ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในงานที่สัมพันธ์กัน การสื่อสารจะเกิดได้ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน เช่น การจัดให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยี และระบบการรายงานที่ดี การจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่เพียงพอ และมีการสื่อสาร 2 ทาง ทั้งเชิงลึกเชิงกว้าง

5. การติดตามประเมินผล การติดตาม หมายถึง การสอดส่องดูแลกิจกรรมที่อยู่ระหว่างการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามระบบการควบคุมภายในที่กำหนด การประเมินผล หมายถึง การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับระบบการควบคุมภายในที่กำหนดไว้ว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ เพียงใด และประเมินระบบการควบคุมภายในที่กำหนดไว้ว่ายังเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบันหรือไม่ โดยการติดตามประเมินผล มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือเพื่อประเมินความเพียงพอของการควบคุมและประสิทธิผลของการควบคุม โดยแบ่งประเภทของการติดตามประเมินผล ได้ดังนี้ 1) ติดตามระหว่างการปฏิบัติ โดยการสังเกตและสอดส่องดูแลของผู้บริหารและผู้รับผิดชอบ 2) ประเมินผลการปฏิบัติงานเฉพาะ โดยจัดทำเป็นครั้งคราว ตามงวดเวลาหรือความเหมาะสม และกรณีพิเศษ

ส่วนวิธีประเมินผลการควบคุม แบ่งออกได้ดังนี้ (1) ประเมินผลการควบคุมด้วยตนเอง นิยมใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย เน้นวัตถุประสงค์ เน้นความเสี่ยง เน้นการควบคุม และเน้นกระบวนการ (2) การประเมินผลอย่างอิสระ ประเมินจากผู้ไม่มีส่วนได้เสีย เพื่อสอบทานและให้ความเห็นเรื่องความเพียงพอและประสิทธิผลของระบบการควบคุมภายใน โดยลักษณะของการควบคุมที่ดี เช่น ไม่เสียค่าใช้จ่ายเกินควร ควบคุมในจุดที่สำคัญ เหมาะสมและเข้าใจง่าย สอดคล้องกับเป้าหมาย ทันทกาล ส่วนอุปสรรค ข้อจำกัดและปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมภายใน (Inherent Limitations) การใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร การละเว้นการปฏิบัติตามเหตุการณ์พิเศษ และการร่วมมือกันของบุคคลภายในหรือกับบุคคลภายนอกเพื่อหลีกเลี่ยงการควบคุมที่มีอยู่

การนำหลักการบริหารความเสี่ยงไปใช้ในองค์กร

1 แนวทางในการพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยง มีวิธีและแนวทางที่หลากหลายขึ้นอยู่กับความพร้อมขนาด และความซับซ้อนขององค์กร ลักษณะประกอบการและวัฒนธรรมองค์กร ต้องจัดให้มีบรรยากาศและวัฒนธรรมที่สนับสนุนการบริหารความเสี่ยง เช่น จรรยาบรรณ การสื่อสารสองทางที่มีประสิทธิภาพ ความรับผิดชอบ ผู้บริหารรับฟังการท้วงติงถึงความเสี่ยง จัดตั้งทีมงานบริหารความเสี่ยงโดยมีตัวแทนของแต่ละฝ่ายเพื่อศึกษาหลักการและแนวทางการบริหารความเสี่ยงให้เข้าใจตรงกัน

และใช้ภาษาเดียวกัน สนับสนุนโดยคณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบ CEO และผู้บริหารระดับสูง และช่วยให้การดำเนินงานสำเร็จ CEO เป็น Champion ของโครงการ และมีหัวหน้าคณะทำงานที่คนยอมรับ จัดทำแผนการพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยง บริหารความเสี่ยงที่มีอยู่ในระดับสูงก่อนแล้วค่อยดำเนินการในระดับฝ่าย และอาจพิจารณาเลือกหน่วยงาน หรือโครงการเป็น Pilot Project ก่อนก็ได้

2 ข้อจำกัดของระบบบริหารความเสี่ยง คือความไม่แน่นอน อาจเกิดหรือไม่เกิดก็ได้ถึงแม้ว่ามีระบบบริหารความเสี่ยงที่ดี ก็ไม่สามารถทำให้มั่นใจได้ 100% ว่าจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนด แต่จะช่วยให้มั่นใจมากขึ้นว่าจะบรรลุ

3 การจัดทำแผนจัดการความเสี่ยง เป็นการระบุกลยุทธ์/วิธีการ มาตรการที่เป็นทางเลือก เพื่อกำจัดหรือลดความเสี่ยง และศึกษาความเป็นไปได้ และค่าใช้จ่ายของแต่ละทางเลือก และเลือกวิธีการที่ดีที่สุด โดยกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาเพื่อกำหนด Action Plan มาตรการในการติดตามผลของอนุมัติ แผนจัดการความเสี่ยงและรายงานผลการประเมินความเสี่ยงต่อผู้บริหารระดับสูง คณะกรรมการตรวจสอบ (แผนการจัดการความเสี่ยงและ risk profile)

4 Risk-Control-Internal Auditing ประกอบด้วย วัตถุประสงค์เป้าหมาย ที่ไม่มีการควบคุม ยอมรับไม่ได้ การควบคุม โดยปราศจาก ความเสี่ยง คือความสูญเสียด้านทรัพยากรความเสี่ยง

เรื่อง : Video call conference เพื่อการศึกษา ยุค 4.0
วิทยากร : นายวิริยะ หิรัญพงษ์ วิศวกรระบบเครือข่าย
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา
(UniNet)
วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 9 มีนาคม 2561

.....



ด้วยความต้องการพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวสู่ระดับสากล ประชาชนมีความสามารถทัดเทียมกับนานาประเทศได้ รัฐบาลจึงได้ประกาศใช้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 เพื่อเป็นนโยบายหลักในการผลักดันประเทศ จากการประกาศใช้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 นี้ จึงส่งผลให้เกิดการตื่นตัว และเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะในด้านการศึกษาที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ

จากอดีตถึงปัจจุบัน การศึกษาของไทยสามารถแบ่งออกเป็น 4 ยุค ได้ดังนี้

1. การศึกษายุค 1.0 เป็นยุคการศึกษาแบบ อุตสาหกรรม เน้นการเรียนการสอนแบบท่องจำ นิยมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากตำรา และใช้เวลาอยู่ในห้องเรียนเป็นหลัก
2. การศึกษายุค 2.0 เป็นยุคที่ผู้เรียนได้อิสระในการคิด ครูเป็นผู้แนะนำ ฝึกเด็กให้เป็นผู้ใฝ่รู้ มีความกล้าคิด กล้าทำ
3. การศึกษายุค 3.0 เป็นยุคที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ใช้สติปัญญาเป็นเครื่องนำทางในการเรียนรู้
4. การศึกษายุค 4.0 (ยุคปัจจุบัน) เป็นยุคที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการศึกษา

การศึกษาในยุคปัจจุบัน นิยมนำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวกในชีวิตมนุษย์ เทคโนโลยีจึงเป็นเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่จำเป็นสำหรับการศึกษาในยุคปัจจุบัน มนุษย์มีการนำเทคโนโลยีมาใช้

อย่างหลากหลาย โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร ซึ่งได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ เทคโนโลยีด้านการสื่อสารทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้ โดยไม่มีขอบเขตเรื่องสถานที่ ระยะทาง เวลา ทำให้สามารถรับทราบข้อมูลของแต่ละฝ่ายได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ปัจจุบันได้มีการนำระบบการสื่อสารที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารอยู่กันคนละสถานที่ อยู่กันคนละช่วงเวลาแต่สามารถติดต่อพูดคุย เห็นภาพของแต่ละฝ่ายได้อย่างชัดเจน ซึ่งเรียกระบบการสื่อสารนี้ว่า ระบบ Video call conference มาใช้ในการศึกษากันอย่างกว้างขวางมากขึ้น

Video call Conference หรือ การประชุมทางไกล คือ ระบบการติดต่อสื่อสารชนิดหนึ่งที่สามารถรับ-ส่งข้อมูลภาพ (ผู้ร่วมประชุมและเอกสารที่นำเสนอ) และข้อมูลเสียงระหว่างจุดต่อจุดหรือจุดต่อหลาย ๆ จุดโดยผ่านระบบสื่อสารข้อมูล และเครือข่าย (IP ADDRESS) หรือ บริการสื่อสารร่วม โดยสามารถรับส่งสัญญาณภาพ และข้อมูลได้พร้อมกัน (Integrated Service Digital Network (ISDN) ซึ่งจะเป็นลักษณะของการโต้ตอบซึ่งกันและกันแบบสองทางหรือระบบประชุมทางไกลที่ผสมผสานระหว่างภาพ ข้อมูล และเสียง ให้เปรียบเสมือนมีการประชุมอยู่ในห้องเดียวกัน

อุปกรณ์ประกอบที่สำคัญของ Video call Conference

1. CODEC เป็นคำย่อมาจาก Code และ Decode เป็นตัวเข้ารหัสสัญญาณภาพเสียง และข้อมูลที่ได้จากกล้อง ไมโครโฟน และคอมพิวเตอร์ ส่งผ่านเส้นทางสื่อสารไปยังอีกฝั่งหนึ่ง รวมถึงถอดรหัสสัญญาณที่ได้รับมาจากอีกฝั่ง ให้กลับเป็นสัญญาณภาพ เสียง และข้อมูลการนำเสนอแสดงบนจอ และลำโพง โดยหลักการทำงานของ CODEC จะแปลงสัญญาณทั้งภาพและเสียงให้เป็นสัญญาณดิจิทัล และจะบีบสัญญาณให้เล็กลงเพื่อใช้ปริมาณความกว้างของแถบคลื่นความถี่ (Bandwidth) น้อยที่สุดแต่ยังได้คุณภาพสูงที่สุดในการใช้งาน ดังนั้น CODEC จึงเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญที่สุดของระบบหลักการทำงานของ

2. กล้อง เป็นกล้องที่ใช้ในการจับภาพผู้เข้าร่วมประชุมที่คุณภาพสูง HD เพื่อส่งเข้า CODEC แปลงและบีบอัดสัญญาณ มีระบบเซอร์โว เพื่อควบคุมมาจากระยะไกลให้ปรับมุมเงย มุมก้ม ส่วนซ้ายขวา และซูมภาพได้ ปกติจะมาพร้อมชุดอุปกรณ์ Codec

3. จอภาพ (Monitor) แสดงภาพของผู้เข้าร่วมประชุมทั้งจากระบบ ต้นทางและปลายทาง

4. Microphone ทำหน้าที่รับเสียงจากผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อส่งไปยังระบบเสียงปลายทาง

5. Remote Control เป็นควบคุมทำหน้าที่ควบคุมกล้อง เสียง และเลือกสัญญาณเข้าจากแหล่งต่างๆ ไปยังระบบปลายทาง เป็นสิ่งที่ใช้สำหรับการควบคุมระบบ

โดยระบบที่กล่าวมานี้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งในภาคธุรกิจ ภาคการศึกษา ทางแพทย์ และอื่นๆ อีกมากมาย เนื่องจากการใช้ระบบ Video call conference มีข้อดี ดังนี้

1. ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากที่ต่างๆ เพื่อมาประชุมหรืออบรม
2. สามารถทำการประชุมเพื่อวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา และตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว
3. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนที่อยู่ห่างไกลสามารถร่วมเรียนด้วยได้

4. สามารถลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการเดินทางได้

ส่วนข้อเสีย ของ Video call Conference คืออุปกรณ์มีราคาค่อนข้างสูง ด้วยราคาของระบบ Video call Conference ที่ค่อนข้างสูง ในปัจจุบันจึงมีการนำโปรแกรม Skype , Camfrog Face time มาประยุกต์ใช้ เนื่องจากมีต้นทุนที่ต่ำกว่าแต่สามารถใช้งานได้เหมือนระบบ Video call Conference โปรแกรมดังกล่าวจึงเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

ในแวดวงการศึกษา ระบบ Video call Conference ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนระยะทางไกล ซึ่งการจัดการเรียนการสอนระยะทางไกลของประเทศไทยถูกนำมาใช้อย่างจริงจังในปี พ.ศ 2519 โดยสำนักงานบริหารการศึกษานอกโรงเรียน (กองการศึกษาผู้ใหญ่) เนื่องจากสำนักงานบริหารการศึกษานอกโรงเรียน (กองการศึกษาผู้ใหญ่) ต้องการส่งเสริมการศึกษาให้แพร่หลายไปถึงประชาชนที่อยู่ห่างไกลให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลอีกประการหนึ่ง และในปีเดียวกันทบวงมหาวิทยาลัยได้ริเริ่มจัดตั้งการจัดการเรียนการสอนระยะทางไกลระดับอุดมศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับความรู้ของประชาชนให้สูงขึ้น และเพื่อเป็นการพัฒนาประเทศอีกทางหนึ่ง

ปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งที่นำระบบ Video call conference มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทางไกล เนื่องจากการนำระบบ Video call conference มาใช้นั้น สามารถลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้สอน และผู้เรียน, ลดเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาศึกษาได้ ระบบ Video call conference จึงเป็นเครื่องมืออีกชนิดหนึ่งที่จะสนับสนุนระบบการศึกษาของไทยให้ก้าวหน้าไปสู่ยุค 4.0 ได้ในอนาคต

เรื่อง : ทันโลก ทันเหตุการณ์

วิทยากร : ดร.สมเกียรติ กมลพันธ์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ (สยต.)

วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 9 มีนาคม 2561

.....



ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ส่งผลต่อทัศนคติ ค่านิยม การดำรงชีวิต และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของ ประชากรโลก ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ การยอมรับและเคารพในความหลากหลายและแตกต่าง บทบาท ที่ลดลงของภาครัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบเศรษฐกิจการเงิน การใช้เครื่องมือทางเศรษฐกิจและสังคม หรือที่เรียกว่า soft power เพื่อแผ่ขยายอำนาจของประเทศมหาอำนาจและดำเนินการควบคุมประเทศ อื่นๆ แทนการใช้อาวุธ การเปลี่ยนแปลงผู้นำการปกครองโดยมีผู้นำรุ่นใหม่ก้าวเข้าสู่การเป็นผู้นำประเทศ การแต่งกายและการดำเนินชีวิตที่ได้รับค่านิยมจากต่างประเทศ เป็นต้น

ในทางการเมืองมีผู้นำหลายประเทศที่เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี และมีหลายประเทศ ที่เลือกผู้นำที่เป็นสตรีหรือเป็นกลุ่มรักร่วมเพศ ในทางเศรษฐกิจการเกิดขึ้นของสกุลเงินดิจิทัลทำให้ภาครัฐ สูญเสียอำนาจการควบคุมการใช้จ่ายเงินของปัจเจกบุคคล ในทางสังคมเทคโนโลยี ด้านการติดต่อสื่อสาร หรือที่เรียกว่า สื่อสังคม (Social media) ได้เข้ามามีบทบาทในการรับรู้และเข้าถึงข่าวสารของประชาชน เป็นอย่างยิ่ง

สื่อสังคม (social media) หมายถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อกลางที่ให้ผู้คนทั่วไปมีส่วนร่วม สร้าง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่างๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ ถือเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ ข่าวสารมี ความหลากหลายมีแหล่งที่มาจากทั่วทุกมุมโลก สื่อเหล่านี้เป็นของบริษัทต่างๆ ที่ให้บริการบุคคลทั่วไปผ่าน เว็บไซต์ของตน เช่น เฟซบุ๊ก ไฮไฟฟ์ ทวิตเตอร์ วิกิพีเดีย เป็นต้น ในทางเทคนิคสื่อสังคมจะหมายถึง

โปรแกรมกลุ่มหนึ่งทำงานโดยใช้พื้นฐาน และเทคโนโลยีของ เว็บ 2.0 เช่น บีโอบ (เว็บโซเชี่ยลเน็ตเวิร์ก) มายสเปซ (เว็บไซต์ในรูปแบบเครือข่ายชุมชน) เฟซบุ๊ก ฯลฯ จึงกล่าวได้ว่า สื่อสังคม ถือเป็นหัวใจหลักของการสื่อสารในยุคนี้ เมื่อมีการสร้างและพัฒนาสื่อสังคมขึ้นมา การติดต่อสื่อสาร การส่งข้อมูล การรับข้อมูลระหว่างบุคคล ก็สามารถทำได้ง่ายขึ้น สื่อสังคม ถือเป็นช่องทางที่สำคัญ

บทบาทที่เพิ่มขึ้นของสื่อสังคมทำให้การค้นหาข้อมูลและรับข้อมูลข่าวสาร ผ่านสื่อโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ วิทยูและหนังสือ สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ มีบทบาทลดลง ในขณะเดียวกัน ข้อมูลบนสื่อมีความหลากหลายทั้งในแง่ของแหล่งที่มาและความถูกต้องของข้อมูล ผลกระทบที่เกิดจากการใช้งานสื่อสังคมก็ยังสามารถพบเห็นได้ เนื่องด้วยการใช้งานที่ง่ายดาย การคัดกรองความถูกต้องของข้อมูลมีน้อย ระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลยังไม่สมบูรณ์ ทำให้บางครั้งข้อมูลที่ถูกนำมาเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมอาจไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นจริง หรือมีการนำสื่อสังคม ไปใช้ในทางที่ผิด เช่นการสร้างกระแสสังคมให้ผู้อื่นเสียหาย การให้ข้อมูลบิดเบือน การโจรกรรมข้อมูล ซึ่งก่อให้เกิดการใช้ Social ที่กล่าวมานั้น ยังส่งผลกระทบต่อผู้ใช้งานในเรื่องเสียเวลา เสียอารมณ์ เสียทรัพย์สิน เสียสุขภาพ ได้อีกด้วย

การป้องกันปัญหาที่อาจเกิดจากการใช้สื่อสังคม ผู้ใช้งานควรมีการตรวจสอบข้อมูล ข้อเท็จจริงที่ได้รับมา โดยอาศัยจากพื้นฐานความรู้ของตนเอง การตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นๆที่เชื่อถือได้ เพื่อคัดกรองข้อมูลที่ได้มาเป็นเบื้องต้น

นอกจากสื่อสังคมที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ในยุคปัจจุบันแล้ว สิ่งสำคัญที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับมนุษย์อีกประการหนึ่งที่ต้องกล่าวถึง คือ ระบบปัญญาประดิษฐ์ ระบบปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) หรือ เอไอ (AI) หมายถึงความฉลาดเทียมที่สร้างขึ้นให้กับสิ่งที่ไม่มีชีวิต ปัญญาประดิษฐ์เป็นสาขาหนึ่งในด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมเป็นหลัก และยังรวมถึงศาสตร์ในด้านอื่น ๆ อย่างจิตวิทยา ปรัชญา หรือชีววิทยา ซึ่งสาขาปัญญาประดิษฐ์เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการการคิด การกระทำ การให้เหตุผล การปรับตัว หรือการอนุมาน และการทำงานของสมอง แม้ว่าดังเดิมนั้นเป็นสาขาหลักในวิทยาการคอมพิวเตอร์ แต่แนวคิดหลาย ๆ อย่างในศาสตร์นี้ได้มาจากการปรับปรุงเพิ่มเติมจากศาสตร์อื่นๆ (ที่มา วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

อาจกล่าวได้ว่า ปัญญาประดิษฐ์ เกิดขึ้นจากการคิดค้น แสวงหาความสะดวกสบายของมนุษย์ มีหน้าที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ มีบทบาทสำคัญที่ช่วยสร้างความก้าวหน้าให้กับโลก ในปัจจุบัน ระบบปัญญาประดิษฐ์ถูกนำไปใช้กันอย่างแพร่หลาย เช่นด้านธุรกิจนำปัญญาประดิษฐ์ไปผลิตหุ่นยนต์ใช้ทดแทนแรงงานเพื่อลดต้นทุนการจ้างงาน ด้านการแพทย์นำไปใช้ในการประดิษฐ์หุ่นยนต์ผู้ให้คำแนะนำกับแพทย์ เป็นต้น

สังคมในปัจจุบันได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้ในอนาคต โลกจะเป็นยุคไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการพัฒนาเทคโนโลยีของมนุษย์ที่ไม่หยุดนิ่ง

การเผยแพร่ : หน้าเว็บไซต์ของสำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา (UniNet)
www.uni.net.th



เรื่อง : การแก้ไขข้อกำหนดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
 วิทยากร : นางสาวกุลริตา แพทย์พันธุ์ และ นายธนกร กสิบขจร
 หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา (สสอ.)
 วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 27 เมษายน 2561

.....



ในการจัดโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา” ในครั้งที่ 6 นี้ สำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา ได้เป็นหน่วยงานที่เสนอ องค์ความรู้ในหัวข้อเรื่อง การแก้ไขข้อกำหนดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ที่มา ข้อกำหนด เปรียบเสมือน ข้อตกลงในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่ทำให้สถาบัน อุดมศึกษา เอกชนต้องจัดทำข้อกำหนดทุกแห่ง เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนถือว่าเป็นบริการสาธารณะที่รัฐได้ให้ เอกชนเข้ามาจัดการศึกษาแทนรัฐซึ่งนับเป็นบริการที่มีผลกระทบกับสังคมในวงกว้าง สถาบันอุดมศึกษา เอกชนจึงมีสถานะเป็นนิติบุคคลในลักษณะพิเศษที่มีได้มุ่งแสวงหากำไรมาแบ่งปันกันเป็นการเฉพาะและมีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระแยกต่างหากจากผู้รับใบอนุญาต ฉะนั้นผู้ที่ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งจะต้องมี เจตนาเพื่อมุ่งก่อให้เกิดบริการสาธารณะ ดังนั้นในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ขอรับใบอนุญาตต้อง เสนอโครงการจัดตั้งข้อกำหนดและสาขาวิชาจะเปิดสอนมาพร้อมกับคำขอด้วย ให้เป็นไปตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยจะแบ่งออกเป็น 15 หมวด ดังนี้

หมวดที่ 1 ชื่อและประเภท : ชื่อของสถาบันเอกชนต้องใช้อักษรไทยและอักษรต่างประเทศรวมทั้งอักษรย่อของสถาบัน ตลอดจนการกำหนดประเภทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะจำแนกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ มหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย

หมวดที่ 2 วัตถุประสงค์ : วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งนั้นๆ

หมวดที่ 3 ที่ตั้งและแผนผัง : ที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องมีพื้นที่ทั้งหมดเพียงพอสำหรับกิจกรรมทุกประเภทของสถาบัน คือ ต้องมีพื้นที่ทั้งในส่วนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และส่วนที่เป็นพื้นที่สำหรับกิจกรรมอื่นๆ ที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับ โดยต้องแสดงที่ตั้งของอาคารและสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ระบบการคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค และภูมิสถาปัตยกรรมในสถาบัน ทั้งที่มีอยู่เดิมและแผนที่จะพัฒนาพื้นที่ใหม่เพิ่มเติมเพื่อเตรียมพร้อมรองรับการเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเพื่อแสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

หมวดที่ 4 รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน : ที่ดินที่ใช้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีลักษณะและเนื้อที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะและเนื้อที่ที่ดิน ที่จะใช้เพื่อจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ว่ามีที่ดินที่ไหนดบ้าง มีโฉนดที่ดินเท่าไร และมีพื้นที่จำนวนเท่าไร

หมวดที่ 5 ทุนจากผู้ขอรับใบอนุญาต : ทุนประเดิมหรือทุนในการจัดตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการจัดตั้ง โดยใช้ทุนเท่าไรและมีการจัดสรรงบประมาณตามกองทุน 7 กองทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างไร

หมวดที่ 6 ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์

หมวดที่ 7 ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ : ครุวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีสี่ชั้น และมีสามแบบ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเลือกใช้ครุวิทยฐานะแบบใดแบบหนึ่ง และให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งตัวอย่างหรือรูปครุวิทยฐานะดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเข็มวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องมีลักษณะเป็นรูปตราสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนที่ทำด้วยโลหะ

หมวดที่ 8 โครงการจัดการศึกษา : แผนของการจัดการศึกษาและเป็นแผนการจัดหาอุปกรณ์ ในอนาคต รวมทั้งต้องแสดงแผนการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์สำนักงานและอุปกรณ์การสอนทั่วไป ในระยะ 5 ปี

หมวดที่ 9 โครงการจัดหาผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ : แผนที่เกี่ยวกับการจัดหาผู้บริหาร คณาจารย์หรือบุคลากรของสถาบัน พร้อมกับแผนที่จะพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น อย่างไร

หมวดที่ 10 หลักสูตร การสอน : หลักสูตรการสอนต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะบอกว่าสถาบันอุดมศึกษา

เอกชนจัดการเรียนการสอนอย่างไร เช่น ระบบทวิภาคี มีการให้เกรตอย่างไร การสำเร็จการศึกษานั้น นักศึกษาจะต้องสำเร็จการศึกษาโดยเกณฑ์อย่างไรบ้าง

หมวดที่ 11 อัตราค่าเล่าเรียน : ค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายต่างๆ ว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีการจัดเก็บค่าเล่าเรียนกับนักศึกษา โดยใช้อัตราใดบ้าง

หมวดที่ 12 การรับนักศึกษาและให้นักศึกษาพ้นสภาพ : หลักเกณฑ์การรับนักศึกษา เช่น นักศึกษา เข้ามาในสถาบันอาจจะมีการผ่านการสัมภาษณ์หรือการสอบเข้า รวมทั้งอาจจะมีข้อควรระวังสำหรับ นักศึกษา เพราะว่ามิกฎเกณฑ์ถ้านักศึกษากระทำความผิดนั้นอาจจะถูกลงโทษด้วยการตัดคะแนน หรือ ร้ายแรงที่อาจจะให้ออกจากสถาบัน

หมวดที่ 13 เครื่องแบบนักศึกษา : การแต่งกายที่ถูกต้องของสถาบันนั้นเป็นอย่างไร และตามวิธีการ ต่างๆนั้น นักศึกษาจะต้องแต่งตัวอย่างไรให้ถูกต้องเหมาะสม

หมวดที่ 14 การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ของผู้บริหาร คณาจารย์ฯ : หลักเกณฑ์ คุณสมบัติ ของผู้ที่จะมาเป็นผู้บริหารของสถาบัน คณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ รวมถึงหลักการในการขึ้นเงินเดือน เลื่อนตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง รวมทั้ง สวัสดิการของสถาบันในภาพรวม

หมวดที่ 15 รายการอื่นๆ : ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การแก้ไขข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 15 หมวด ข้างต้นสรุปได้ดังนี้

หมวดที่ 1-7 จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) ก่อนดำเนินการเช่น ถ้าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีการเปลี่ยนแปลงตราสถาบัน หรือเครื่องหมาย สัญลักษณ์ของสถาบัน เมื่อสภาสถาบันนั้นเห็นชอบแล้ว แต่สถาบันยังไม่สามารถนำตรา นั้นไปใช้ในการเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ตหรือนำไปประชาสัมพันธ์ในมหาวิทยาลัยได้ จนกว่าสถาบันจะดำเนินการ แจ้งขอแก้ไขข้อกำหนดและจนกว่า คณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) จะมีมติเห็นชอบให้แก้ไข ข้อกำหนดนั้น หากไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือแก้ไขข้อกำหนดโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) จะมีโทษตาม มาตรา 85 และมีโทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท ตามมาตรา 106 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546

ส่วนหมวดที่ 8-15 เมื่อสภาสถาบันมีมติเห็นชอบแล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องแจ้งให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) ทราบภายใน 30 วัน หากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ปฏิบัติตามก็มี บทสั่งการตามมาตรา 85 ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณีอย่างใด อย่างหนึ่งตามมาตรา 84 วรรคสอง เช่น มีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษางดรับนักศึกษา หรือ เพิกถอนใบรับรองวิทยฐานะหรือใบรับรองจัดตั้งสถาบันได้ นอกจากนั้นถ้าสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผ่าฝืนมาตรา 11 เช่น ไม่แจ้งมติสภาสถาบันในการแก้ไขข้อกำหนดในหมวดที่ 8-15 ภายในระยะเวลา 30 วัน ก็จะมีโทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท ตามมาตรา 106 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546

ขั้นตอนการแก้ไขข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(1) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเสนอแก้ไขข้อกำหนด (2) วิเคราะห์ข้อมูลและเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา (3) คณะอนุกรรมการด้านกฎหมายพิจารณากลับกรอง (4) กกอ. พิจารณา เห็นชอบ/รับทราบการแก้ไขข้อกำหนด (5) แจ้งมติ กกอ. แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สำนัก/หน่วยงานของ สกอ. ที่ตรวจสอบข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1. สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา : ตรวจสอบเรื่องการจัดตั้ง และการเปลี่ยนแปลง
2. สำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา : ตรวจสอบประกอบการแก้ไขข้อกำหนดการกู้เงินทุนหมุนเวียน การเปลี่ยนชื่อ และการดำเนินการตาม พรบ.
3. สำนักนิติการ : ตรวจสอบประกอบการพิจารณาในชั้นศาล และเรื่องร้องเรียน
4. สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา : ตรวจสอบสถานที่นอกที่ตั้ง และเรื่องร้องเรียน
5. สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา : ตรวจสอบประกอบการเสนอหลักสูตร และเรื่องร้องเรียน

การเผยแพร่ : หน้าเว็บไซต์ของสำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา

www.mua.go.th/users/bpche/bs/download.htmlการจัดการความรู้ (KM)

เรื่อง : กลเม็ดเคล็ด(ไม่)ลับ"ผ่าทางตัน" & กฎหมายใกล้ตัว...เพื่อใคร
คนนั้น?

วิทยากร : นายทวีศักดิ์ นาโสก, นายศิริพงษ์ ชูสังข์ และ
นายสุภนันท์ จันทรา

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักนิติการ (สนก.)

วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 27 เมษายน 2561

.....



การทำงานราชการจำเป็นต้องมีความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับกฎหมาย และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ
การทำงานในระบบราชการ ดังนั้นในการบรรยายครั้งนี้ จึงนำเสนอหัวข้อการบรรยายเพื่อใช้เป็นความรู้
เบื้องต้นในการนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ
2. การรักษาราชการแทน/การปฏิบัติราชการแทน
3. การรับรองรายงานการประชุม
4. ทำอย่างไรเมื่อได้รับหมายศาล
5. กฎหมายใกล้ตัว

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

เนื่องจากได้มีการบัญญัติสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในด้านของข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายไว้ใน
รัฐธรรมนูญ ซึ่งได้กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูล หรือข่าวสารสาธารณะ
ในครอบครองของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงาน
ราชการ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนิน
การต่าง ๆ ของรัฐ และประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ถูกต้อง
จึงได้มีการบัญญัติพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ขึ้น

สรุปเจตนารมณ์ในการบัญญัติ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้ดังนี้

1. ให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ
2. กำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ต้องเปิดเผย
3. คัดกรองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานรัฐ

สรุปหลักการของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้ดังนี้

1. ผู้ขอข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสามารถขอข้อมูลได้เป็นการเฉพาะราย (ตามมาตรา 11 ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้บัญญัติไว้ว่า “นอกจากข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา 26 แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการ และคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐ ผู้รับผิดชอบจัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร...”)

2. ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ข้อมูลที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้น เช่น ชื่อ-นามสกุล ลายพิมพ์นิ้วมือ รูปภาพ แผ่นบันทึกเสียง ฯลฯ)

3. เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น (รัฐไม่ต้องเปิดเผยเฉพาะข้อมูลเฉพาะที่มีกฎหมายกำหนด) ซึ่งก่อนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการนั้น เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจเปิดเผย หรือไม่เปิดเผยข้อมูลได้ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่มีผู้ร้องขอให้เปิดเผยข้อมูล ซึ่งจะมีข้อมูลบางประเภทที่ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ เช่น

- เป็นข้อมูลที่สามารถทำให้เกิดความเสียหายเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์
- เป็นข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์
- ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ (ไม่รวมรายงานทางวิชาการ ข้อเท็จจริง)
- อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล
- รายงานทางการแพทย์ หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เปิดเผยแล้วเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร
- ข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อผู้อื่น
- ข้อมูลอื่นที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาเพิ่มเติม

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลใช้ดุลพินิจว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลที่มีผู้ร้องขอได้เฉพาะบางส่วน เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องอาจกำหนดเงื่อนไขในการเปิดเผยข้อมูลได้ โดยให้ลบ/ตัดทอน/ทำอื่นใดที่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น หรือวางหลักเกณฑ์/เงื่อนไขในการเปิดเผย (ให้เปิดเผยเป็นการทั่วไป/เฉพาะแก่บุคคลใด) และในกรณีที่เปิดเผยข้อมูล เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลต้องให้เหตุผลของการไม่เปิดเผยข้อมูล และแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรณีเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานรัฐ ตามหลักการของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จะให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานรัฐ แต่จะมีหลักเกณฑ์/เงื่อนไขที่สามารถเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานรัฐได้ ดังนี้

หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

1. ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น
2. เป็นการให้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น
3. ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น
4. เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด
5. ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา
6. ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม
7. เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล
8. ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว
9. กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ทั้งนี้ ได้มีบทบัญญัติที่เป็นการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการประเภทข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย เช่นรายงานทางการแพทย์ส่วนบุคคล, ข้อมูลที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ เป็นต้น ซึ่งพระราชบัญญัติได้กำหนดเป็นหลักไว้ตามมาตรา 20 ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใดให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบ หากเป็นการกระทำโดยสุจริต

นอกจากนี้ กรณีที่หน่วยงานใดไม่ได้มีกฎหมายเฉพาะในการกำหนดค่าธรรมเนียมการขอสำเนาเฉพาะหน่วยงานนั้น เมื่อมีบุคคลใดก็ตามได้มีการร้องขอข้อมูลข่าวสารของราชการ ทางราชการจะมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนาที่หน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดได้ ดังนี้

- | | |
|-----------------------------|------------------------|
| 1. ขนาดกระดาษ เอ4 | หน้าละไม่เกิน 1 บาท |
| 2. ขนาดกระดาษ เอฟ4 | หน้าละไม่เกิน 1.50 บาท |
| 3. ขนาดกระดาษ บี4 | หน้าละไม่เกิน 2 บาท |
| 4. ขนาดกระดาษ เอ3 | หน้าละไม่เกิน 3 บาท |
| 5. ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ2 | หน้าละไม่เกิน 8 บาท |
| 6. ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ1 | หน้าละไม่เกิน 15 บาท |
| 7. ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ0 | หน้าละไม่เกิน 30 บาท |

กรณีคัดสำเนาถูกต้อง และให้เจ้าหน้าที่ลงนามในเอกสารนั้น ให้คิดอัตราคัดสำเนาพร้อมลงนาม คัดสำเนาละไม่เกิน 5 บาท

*ข้อยกเว้นในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม หรือลดค่าธรรมเนียมการขอสำเนาที่หน่วยงานของรัฐให้พิจารณาจากข้อมูลรายได้ผู้ขอข้อมูลเป็นหลัก

การรักษาการแทน/การปฏิบัติราชการแทน

ตามระเบียบ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 44 ได้มีการกำหนดข้อกำหนดในการปฏิบัติราชการแทน/การรักษาการแทน เพื่อเป็นการกระจายอำนาจและมอบอำนาจ ดังนี้

การปฏิบัติราชการแทน ใช้ในกรณีผู้มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ มอบอำนาจที่ตนมีอยู่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง ให้บุคคลอื่นปฏิบัติแทน (เรื่องที่มอบอำนาจจะต้องไม่เป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดห้ามมอบให้บุคคลอื่นกระทำแทน) เป็นการทำให้เกิดความรวดเร็ว กระจายความรับผิดชอบ และสะดวกแก่ประชาชน การมอบอำนาจนี้ใช้ได้ตลอดจนกว่าจะมีการถอนอำนาจคืน เช่นเลขาธิการฯ มอบอำนาจให้รองเลขาธิการฯ ปฏิบัติราชการแทน โดยการมอบอำนาจนี้ต้องทำเป็นหนังสือ

การรักษาราชการแทน หมายถึง กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในตำแหน่งอื่นอีกเป็นการชั่วคราว กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนั้น หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้รักษาาชการแทนมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

การรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุม คือ การบันทึกความคิดเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติของที่ประชุมไว้เป็นหลักฐาน ดังนั้น เมื่อมีการประชุมจึงเป็นหน้าที่ของฝ่ายเลขานุการรับผิดชอบจัดทำรายงานการประชุม รายงานการประชุมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะต้องใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิง ยืนยันหรือตรวจสอบภายหลัง รายงานการประชุมจะมีผลสมบูรณ์ ต่อเมื่อมีการรับรองรายงานการประชุมเรียบร้อยแล้ว

การรับรองรายงานการประชุม อาจทำได้ 3 วิธี

1. รับรองในการประชุมครั้งนั้น ใช้สำหรับกรณีเรื่องเร่งด่วน ให้ประธานหรือเลขานุการของที่ประชุมอ่านมติให้ที่ประชุมรับรอง
2. รับรองในการประชุมครั้งต่อไป ให้ประธานหรือเลขานุการ เสนอรายงาน การประชุม ครั้งที่แล้วมาให้ที่ประชุมพิจารณารับรอง
3. รับรองโดยการแจ้งเวียนรายงานการประชุม ใช้ในกรณีที่ไม่มีการประชุมครั้งต่อไป หรือมีแต่ยังกำหนดเวลาประชุมครั้งต่อไปไม่ได้ หรือมีระยะเวลาห่างจากการประชุมครั้งนั้นมาก ให้เลขานุการส่งรายงานการประชุมไปให้บุคคลในคณะที่ประชุมพิจารณารับรองภายในระยะเวลาที่กำหนด

กรณีที่การประชุมครั้งนั้นไม่ได้เป็นการประชุมที่มีวาระสำคัญ สามารถทำบันทึกช่วยจำแทน การทำรายงานการประชุมได้

ทำอย่างไรเมื่อได้รับหมายศาล กรณีได้รับ

1. หมายเรียกพยานบุคคล คือ การเชิญบุคคลมาให้ปากคำ หรือมาให้การในชั้นสอบสวน (สถานีตำรวจ) ไต่สวนมูลฟ้อง หรือในชั้นการพิจารณาคดี (ศาล) โดยบุคคลที่ถูกออกหมายเรียก อาจจะเป็นผู้ต้องหา ผู้ต้องสงสัย พยานหรือบุคคลที่คาดว่าจะได้รู้เห็นการกระทำความผิด ให้มาทำการสอบปากคำ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในคดีให้เกิดความกระจ่างและเป็นประโยชน์

หากบุคคลใดได้รับหมายเรียกมาให้ปากคำแล้วจงใจไม่ปฏิบัติตามหมายเรียก มีความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 168 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน และปรับไม่เกิน 14,000 บาท

2. หมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ คือ ผู้ที่ได้รับหมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ มีหน้าที่ต้องจัดส่งเอกสารหรือวัตถุพยานไปยังศาลตามรายการและวันที่ระบุไว้ในหมายดังกล่าว

และต้องรับรองสำเนาถูกต้อง โดยให้ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ประเพณีวิชาการ ระดับปฏิบัติการ หรือประเภททั่วไป ระดับชำนาญงานขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่เทียบเท่า หรือพนักงานราชการ ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องที่ทำสำเนาหนังสือนั้น ลงลายมือชื่อรับรอง พร้อมทั้งลงชื่อตัวบรรจง ตำแหน่ง และวันเดือนปีที่รับรอง ไว้ที่ขอบล่างของหนังสือทุกหน้าเอกสารที่จะจัดส่งไป

หากบุคคลใดไม่ยอมส่งพยานเอกสารหรือพยานวัตถุตามคำสั่งเรียกอาจถูกฟ้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 170 อันมีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งในหลังหมาย หรือคำสั่งเรียกนั้น แต่ถ้าไม่มีเอกสารหรือวัตถุตามหมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ ผู้ได้รับหมายเรียกไม่ต้องจัดเอกสารหรือวัตถุพยานนั้นไปยังศาล และทำหนังสือชี้แจงถึงเหตุดังกล่าวไปยังศาล เพื่อให้ศาลและผู้ขอหมายเรียกพยานได้รับทราบต่อไป แต่หากท่านมีเอกสารหรือวัตถุพยานนั้นในความครอบครองเพียงบางส่วน หรือมีอยู่ทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในคำสั่งเรียก แต่ท่านไม่สามารถจัดส่งไปยังศาลได้ทันกำหนดเวลาเพราะเหตุใดก็ตาม ท่านก็ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องดังกล่าวไปยังศาลเพื่อขออนุญาตศาลจัดส่งเอกสารหรือวัตถุพยานไปยังศาลในคราวอื่น

หากบุคคลใดละเลยไม่ดำเนินการใด ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เพื่อแก้ไขเหตุขัดข้อง อาจได้รับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 170 เช่นกัน

กรณีผู้ได้รับหมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ ได้ทำเรื่องขอ “สำเนาหนังสือ” กับทางหน่วยราชการ ให้มีคำรับรองว่า สำเนาถูกต้อง โดยให้ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ประเพณีวิชาการ ระดับปฏิบัติการ หรือประเภททั่วไป ระดับชำนาญงานขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่เทียบเท่า หรือพนักงานราชการ ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องที่ทำสำเนาหนังสือ นั้น ลงลายมือชื่อรับรอง พร้อมทั้งลงชื่อตัวบรรจง ตำแหน่ง และวันเดือนปีที่รับรอง ไว้ที่ขอบล่างของหนังสือ

กฎหมายใกล้เคียง

ในที่นี้จะกล่าวถึงลักษณะความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 14 (1) ที่พบเห็นได้บ่อย

1. ความผิดต่อระบบ เช่น การปลอมแปลงไฟล์ เพื่อแฝงตัวเข้ามาทำลายระบบคอมพิวเตอร์
2. การหลอกลวง ฉ้อโกง เช่น การปลอมหน้าเว็บไซต์ว่าเป็นเว็บไซต์ของสถาบันการเงิน
3. การหมิ่นประมาท (เป็นความผิดอันยอมความไม่ได้)

ยกตัวอย่างลักษณะความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 14 (1) เช่น

1. การทำลาย แก้ไข ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนของข้อมูลคอมพิวเตอร์ผู้อื่น
2. การระงับ ชะลอ ขัดขวาง รบกวนระบบของผู้อื่นจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้

3. การโพสต์ข้อมูลที่บิดเบือน หรือ ปลอม
4. การโพสต์ข้อมูลที่แท้จริงที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ หรือทำให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน
5. การโพสต์ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร – การก่อการร้าย
6. การโพสต์ภาพลามกและสามารถแชร์สู่ประชาชนคนอื่นได้
7. การโพสต์ภาพของผู้อื่นที่เกิดจากการสร้าง ตัดต่อ หรือดัดแปลง ที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นเกลียดชัง
8. การโพสต์ภาพผู้เสียชีวิต หากทำให้บิดามารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ตายเสียชื่อเสียงถูกดูหมิ่นเกลียดชังหรือได้รับความอับอาย
9. การฝากร้านใน Facebook หรือ IG ที่ก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้รับข้อมูลผู้ใดฝ่าฝืนกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 14 (1) ต้องได้รับอัตราโทษ จำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 100,000 บาท และในกรณีข้อมูลที่โพสต์เป็นข้อมูลที่ทำให้บุคคลอื่นเสียหายจะได้รับโทษตามกฎหมายอาญามาตรา 326 ความผิดฐานหมิ่นประมาท มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกิน 20,000 บาท และมาตรา 328 ความผิดฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา มีอัตราโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน 2 ปี ปรับไม่เกิน 200,000 บาท เพิ่มเติมด้วย

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

1. การกดไลค์ (Like) ข้อมูลที่ถูกใจ สามารถทำได้ ยกเว้นการกดไลค์ที่เกี่ยวกับสถาบัน มีความเสี่ยงค่อนข้างสูง ในความผิดมาตรา 112
2. การกดแชร์ (Share) โดยหลักถือเป็นการเผยแพร่ ดังนั้นการที่แชร์ข้อมูลที่มีผลกระทบต่อบุคคลอื่นอาจผิดตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ 2560 โดยเฉพาะข้อมูลที่กระทบต่อบุคคลที่ 3
3. การคอมเมนต์ (Comment) คอมเมนต์ถือว่าผิดแน่นอน เพราะนำเข้าระบบเองเมื่อข้อมูลที่นำเข้าสู่ระบบมีความผิด การคอมเมนต์ถือว่ามีความผิดเช่นกัน
4. การส่งข้อมูลทางไลน์ (Line) หากส่งต่อกันในระดับส่วนตัวนั้นนับเป็นปัจเจก แต่ถ้าส่งในกลุ่มถือว่าเข้าข่ายความผิด เนื่องจากกฎหมายระบุว่า ความผิดนั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ซึ่งกลุ่มไลน์คอนโทรลไม่ได้และอาจหลุดรอด จนประชาชนทั่วไปเข้าถึง เป็นความผิดตามมาตรา 14 (1) มีรายละเอียด ดังนี้

- เป็นการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ทันที ถือเป็นองค์ประกอบแรก
- ข้อมูลที่ส่งเข้าไปเป็นข้อมูลเท็จ และเป็นการระบุตัวบุคคล เช่น ไปด่าเค้าว้าว่าเป็นเมียน้อย
 คำนคนอื่นว่าเป็นคนชู้โกง เป็นต้น
- ข้อมูลที่ส่งเข้าไปของท่านต้องทำให้คนอื่นเสียหายมีอัตราโทษ จำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 100,000 บาท

การแจ้งความเพื่อดำเนินคดี กับ การลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน แตกต่างกันอย่างไร

1. “การแจ้งความดำเนินคดีในทางกฎหมายนั้น จะใช้คำว่า ยื่นคำร้องทุกข์ กับ ยื่นคำกล่าวโทษ”
 “คำร้องทุกข์” หมายความว่าถึงการที่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ
2. “คำกล่าวโทษ” หมายความว่าถึงการที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหาย ได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีบุคคลรู้ตัวหรือไม่ก็ได้ กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้น
3. “การลงบันทึกประจำวัน” หมายความว่าถึงการที่ผู้เสียหายไปแจ้งความไว้เป็นหลักฐาน แต่มิได้เจตนาหรือประสงค์จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดแต่อย่างใด จึงไม่ถือว่าเป็นการร้องทุกข์ตามกฎหมาย

เรื่อง : การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล
การผลิตกำลังคนรายวิชาในสถาบันอุดมศึกษา

วิทยากร : นายวัฒนา หินไชยศรี
ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา (สนผ.)

วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 18 พฤษภาคม 2561



ในการจัดโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ในครั้งที่ 8 นี้ สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการนำองค์ความรู้ที่ 1 เรื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตกำลังคนรายวิชาในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา (สนผ.) ได้เรียนเชิญนายวัฒนา หินไชยศรี วิทยากรผู้มีความเชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มาบรรยายและร่วมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้

ปัจจุบันสำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการอุดมศึกษา รวมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายและมาตรฐาน การอุดมศึกษา จัดทำแผนพัฒนาการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติและพันธสัญญาที่เป็นไปตามข้อเสนอตกลงระหว่างประเทศ รวมถึง

พันธกิจที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ พัฒนาระบบการติดตาม การตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอุดมศึกษา รวมทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำสารสนเทศด้านการศึกษาที่มีอยู่เป็นจำนวนมากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งทำให้มีข้อมูลเป็นจำนวนมาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการจัดเก็บข้อมูลในระบบตนเอง ทำให้เกิดความซ้ำซ้อน ไม่มีการกำหนดมาตรฐานในการเชื่อมต่อข้อมูล และแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ และยังไม่มีมีการพิจารณาถึงการนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้งานอย่างแท้จริง สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ จึงจัดทำโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตกำลังคนรายวิชาในสถาบันอุดมศึกษา โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการวิเคราะห์และกำหนดนโยบายการพัฒนากำลังคนของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรให้สอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์ของชาติ

วัตถุประสงค์หลัก

1. เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) สำหรับใช้ในการจัดเก็บการผลิตกำลังคนรายสาขาวิชา (ISCED) ในสถาบันอุดมศึกษา
2. เพื่อบูรณาการระบบสารสนเทศที่มีอยู่ให้ใช้งานระบบฐานข้อมูลที่พัฒนาขึ้นมา
3. เพื่อพัฒนาระบบรายงานผลข้อมูลทางสถิติ รายงานการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวชี้วัด เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหาร และประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีดังนี้

1. มีระบบฐานข้อมูลการผลิตกำลังคนรายวิชา (ISCED) ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เป็นมาตรฐาน ทันสมัย และรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างข้อมูลที่ใช้การวิเคราะห์ เพื่อวางแผนด้านการอุดมศึกษา
2. ระบบสารสนเทศที่มีอยู่สามารถบูรณาการให้ใช้งานกับระบบฐานข้อมูลที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนระบบลดความซ้ำซ้อนและความผิดพลาดในการนำข้อมูลมาใช้ และเกิดความน่าเชื่อถือในการใช้งาน และ
3. สามารถรายงานผลข้อมูลทางสถิติ และวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวชี้วัด เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารการตัดสินใจในของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงาน และนำเสนอต่อผู้บริหารในแต่ละระดับ ประกอบ การตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- สถานศึกษา (ปี,คณะ,สาขา,จำนวน)
- สาขาวิชา (ปี,สถานศึกษา,คณะ,จำนวน)
- จังหวัด (ปี,สถานศึกษา,สาขาวิชา,คณะ,จำนวน)

การเผยแพร่ : สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา www.mua.go.th/users/bpp/

เรื่อง : การติดตามการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง
วิทยากร : นายสมบัติ รุ่งรัมย์ , นางสาวมินตรา สิริवंธ ,
นายอภิสิทธิ์ ชวนไชยสิทธิ์ , นายคณา รักษาบุญ และ
นางสาววินันดา แสงทอง
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา (สตป.)
วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 18 พฤษภาคม 2561



สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะหน่วยงานกลางในการกำกับดูแลการจัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาของประเทศ ได้ตระหนักถึงคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของ สถาบันอุดมศึกษาทั้งของเอกชนและรัฐ เพื่อศึกษาแลกเปลี่ยนและเรียนรู้แบบอย่างการจัดการศึกษานอก สถานที่ตั้งที่มีคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาไทยและต่างประเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาไทย

โดยสรุปผลการดำเนินงานการตรวจประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ดังนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 รวมทั้งสิ้น 43 สถาบัน 110 ศูนย์ 285 หลักสูตร/สาขาวิชา ,ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 รวมทั้งสิ้น 30 สถาบัน 72 ศูนย์ 176 หลักสูตร/สาขาวิชา ตามปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 รวมทั้งสิ้น 9 สถาบัน 14 ศูนย์ 38 หลักสูตร/สาขาวิชา ,ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 รวมทั้งสิ้น 13 สถาบัน 17 ศูนย์ 31 หลักสูตร/สาขาวิชา ,ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 รวมทั้งสิ้น 8 สถาบัน 9 ศูนย์ 15 หลักสูตร/สาขาวิชา และ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รวมทั้งสิ้น 14 สถาบัน 22 ศูนย์ 43 หลักสูตร/สาขาวิชา ตามที่คณะกรรมการ ตรวจประเมินได้ดำเนินการตรวจประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 –

2560 แล้ว จำนวน 68 สถาบัน 215 ศูนย์ 587 หลักสูตร โดยมีผลการประเมินในระดับ “ผ่าน” จำนวน 121 หลักสูตร/สาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 20.61 ระดับ “ต้องปรับปรุง” จำนวน 158 หลักสูตร/สาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 26.92 ระดับ “ไม่ผ่าน” จำนวน 308 หลักสูตร/สาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 52.47

การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง

การจัดการศึกษา : การดำเนินการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยการสอนหรือการวิจัย เพื่อให้ได้อนุปริญา ปริญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

นอกลานที่ตั้ง อ้างจากกฎกระทรวงการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2559 คือสถานที่จัดการศึกษาของสถาบันของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีใช้สถานที่ตั้งตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. 2560 คือ สถานที่จัดการศึกษาอื่นใดของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่มีใช้เป็นที่ตั้งหลักของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และได้จัดตั้งตามที่พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

เหตุผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง

- ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาไม่ได้มาตรฐานการอุดมศึกษา
- การผลิตบัณฑิตที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาประเทศ

หลักเกณฑ์ที่สำคัญในการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง

1. มิใช่การจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก 2. สาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาประเทศ 3. สถาบันอุดมศึกษามีความเชี่ยวชาญ 4. หลักสูตรที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้รับทราบและได้เปิดสอนในสถานที่ตั้งแล้ว มีผู้สำเร็จการศึกษามาแล้วอย่างน้อยหนึ่งรุ่น และยังเปิดสอนในสถานที่ตั้งอย่างต่อเนื่อง 5. มีผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรในที่ตั้งระดับดีขึ้นไป 6. มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับคณะวิชา 7. มีอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรซึ่งมีคุณวุฒิและคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร 8. จัดสิ่งสนับสนุนทางการศึกษาที่มีมาตรฐานเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง 9. ระบบบริหารงานบุคคล ระบบการเงิน และระบบทะเบียนนักศึกษาที่เป็นระบบเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง 10. จัดให้มีการให้คำปรึกษาทางวิชาการ การแนะแนวอาชีพ การจัดบริการสวัสดิการนักศึกษาให้มีมาตรฐานเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง 11. มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความปลอดภัยและมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ 12. ดำเนินการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานครบถ้วนตามเกณฑ์

หลักเกณฑ์อื่นๆ

- การเปลี่ยนแปลงสถานที่จัดการศึกษา
- รายงานผลการจัดการศึกษาและรายชื่อนักศึกษาต่อสภาสถาบันและ สกอ.
- การเลิกการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง

โดยให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ดำเนินการตามประกาศกระทรวงฯ เรื่องการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. 2560 และให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2559

เรื่อง : เส้นทางความก้าวหน้าในการเข้าสู่ตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น
วิทยากร : นางสาวณัฐกนก เจนสุขสถิตไพศาล, นางอุไรวรรณ รุ่งเรือง
และนางสาวเบญจวรรณ ปิตินทรางกูร
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักอำนวยการ (สอ.)
วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 22 มิถุนายน 2561

.....

ในการจัดโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ในครั้งที่ 10 นี้ โดยสำนักอำนวยการ ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการนำองค์ความรู้ที่ 1 เรื่อง เส้นทางความก้าวหน้าในการเข้าสู่ตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ในครั้งนี้ สำนักอำนวยการได้มอบหมายให้บุคลากรของกลุ่มงานบริหารบุคคล มาร่วมบรรยายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับการบรรยายในครั้งนี้ จะนำเสนอเรื่อง เส้นทางความก้าวหน้าในการเข้าสู่ตำแหน่ง ในระดับที่สูงขึ้น และระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์ (HiPPS) โดยมีรายละเอียดดังนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการ และชำนาญการพิเศษ

อ.ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการ และชำนาญการพิเศษ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดตามหนังสือสำนักงานก.พ. ที่ นร 1006/ว 10 ลงวันที่ 15 กันยายน 2548 และประกาศ อ.ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2554 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องสรุปได้ ดังนี้

หลักเกณฑ์ทั่วไป

1. คัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเสนอผลงาน
2. ประกาศผลการคัดเลือกโดยเปิดเผย : โดยประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือก /ชื่อผลงาน
เค้าโครงเรื่อง/สัดส่วนของผลงาน/กำหนดให้สามารถทักท้วงผลงานได้ภายใน 30 วัน
3. คัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งในระดับที่สูงกว่าตำแหน่งที่ผู้นั้นดำรงอยู่ได้ไม่เกิน 1 ระดับ
4. คุณสมบัติของบุคคลที่จะเข้ารับการคัดเลือก
 1. ผ่านการประเมินบุคคล
 2. มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง
 3. มีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งตามคุณสมบัติของบุคคลและระดับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ดังนี้

คุณวุฒิ	ระดับตำแหน่ง	
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	6 ปี	8 ปี
- ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	4 ปี	6 ปี
- ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	2 ปี	4 ปี

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลงาน

1. คณะกรรมการการประเมินผลงาน : อ.ก.พ. กรมแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงาน และมีหน้าที่ตามที่ ก.พ. กำหนด

2. ลักษณะของผลงาน : ผลงานที่ส่งประเมินจะต้องประกอบด้วยผลงานที่เกิดจากงานในหน้าที่ความรับผิดชอบและข้อเสนอแนวคิด วิธีการ เพื่อพัฒนางาน ดังนี้

2.1 ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมาที่เป็นผลสำเร็จของงานที่เกิดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ยื่นย้อนหลังไม่เกิน 3 ปี ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องจัดทำผลงานชิ้นใหม่ โดยให้นำเสนอในรูปแบบของการสรุปวิเคราะห์ถึงผลที่เกิดขึ้น แสดงถึงความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานของบุคคล สามารถระบุผลสำเร็จของงานหรือประโยชน์ที่เกิดจากผลงานดังกล่าว หรือนำผลงานไปใช้เพื่อแก้ปัญหาทางหรือเสริมยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน โดยมีใช้เป็นเพียงการรวบรวมผลงานย้อนหลัง จำนวนไม่เกิน 3 เรื่อง สำหรับระดับชำนาญการ และจำนวน 3 เรื่อง สำหรับระดับชำนาญการพิเศษ

2.2 ข้อเสนอแนวคิด วิธีการ เพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นของตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก ควรเป็นแนวคิด วิสัยทัศน์หรือแผนงานที่จะทำในอนาคตเพื่อพัฒนางานในตำแหน่งที่ได้รับ การแต่งตั้ง และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง จำนวน 1 เรื่อง ทั้งระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ

ทั้งนี้ ผลงานที่ส่งประเมินจะต้องอยู่ในเงื่อนไข ลักษณะ และรูปแบบการเสนอผลงาน ตามที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1006/ว 10 ลงวันที่ 15 กันยายน 2548

2.3 ระยะเวลาการจัดทำผลงาน

ให้ผู้ได้รับการประกาศรายชื่อเป็นผู้ได้รับคัดเลือกจัดทำผลงานให้แล้วเสร็จและเสนอเข้ารับการประเมินภายใน 6 เดือน ในกรณีที่จัดทำผลงานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดให้ขยายเวลาได้อีก 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 3 เดือน โดยให้รายงานความก้าวหน้าของการจัดทำผลงานแจ้งเหตุผลความจำเป็น หากสิ้นสุดการขยายเวลาทั้ง 2 ครั้งแล้วยังไม่ส่งผลงานอีก ให้ถือว่าไม่ประสงค์จะขอประเมินผลงาน อนึ่ง หากตำแหน่งที่ข้าราชการไม่ประสงค์จะขอประเมินผลงานตามกรณีดังกล่าวเป็นตำแหน่งที่ประกาศรับสมัคร ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานำตำแหน่งไปดำเนินการรับสมัครตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ.กรมกำหนดต่อไป

3. หลักเกณฑ์การประเมินผลงาน : กำหนดค่าน้ำหนักของผลงาน รวม 100 ส่วน โดยมีสัดส่วนผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา : ข้อเสนอแนวคิด วิธีการ เพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นสำหรับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นแต่ละระดับดังต่อไปนี้

ระดับชำนาญการ คิดเป็น 70 : 30 เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 60

ระดับชำนาญการ คิดเป็น 60 : 40 เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 60

ให้คณะกรรมการประเมินผลงาน ตรวจสอบและประเมินผลงานให้แล้วเสร็จภายใน 45 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับเรื่องครั้งแรก และกรณีที่มีการแก้ไข

4. เมื่อผู้ได้รับการคัดเลือกผ่านการประเมินผลงานจากคณะกรรมการประเมินผลงาน สกอ. จะมีคำสั่งแต่งตั้งและแจ้งให้ข้าราชการทราบว่าจะมีการติดตามผลการปฏิบัติงานตามข้อเสนอแนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานตามที่เสนอเข้ารับการคัดเลือกต่อไป

ระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง (High Performance and Potential System)

ระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง (High Performance and Potential System : HiPPS) เป็นเครื่องมือการบริหารจัดการกำลังคนคุณภาพที่สำนักงาน ก.พ.พัฒนาขึ้น เพื่อสร้างความพร้อมให้แก่ข้าราชการผู้มีคุณภาพสูงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ผ่านกลไกการเรียนรู้ การพัฒนา และการส่งเสริมประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีระบบย่อยต่าง ๆ ประกอบด้วย ระบบการสรรหา และคัดเลือก ระบบการพัฒนา ระบบการสร้างความก้าวหน้าในสายอาชีพ และระบบการเสริมสร้างแรงจูงใจ โดยมีแนวคิดและหลักการของระบบ ดังนี้



ก.พ.กำหนดมาตรการการบริหารจัดการกำลังคนคุณภาพเชิงรุกสำหรับส่วนราชการ ภายใต้กลไก P-R-I-D-E ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การสรรหา (Recruiting and Selecting)

การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมให้แก่ส่วนราชการ (Institutionalizing) การพัฒนา (Developing) และการติดตามการใช้ประโยชน์ (Evaluating and Monitoring) ดังนี้

1. การวางแผนกำลังคนคุณภาพ (Planning) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการเห็นความจำเป็นของการวางแผนกำลังคนและมีส่วนร่วมในการเตรียมกำลังคนคุณภาพสำหรับภาคราชการ รวมทั้งเพื่อปรับบทบาทสำนักงาน ก.พ. ไปสู่การเป็นผู้กำหนดนโยบาย การกำกับดูแลและการรักษามาตรฐาน

2. การสรรหาและคัดเลือกกำลังคนคุณภาพ (Recruiting and Selecting) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการมีคลังข้าราชการกลุ่มกำลังคนคุณภาพที่เพียงพอ มีขีดความสามารถในการดึงดูด และรักษาข้าราชการผู้มีศักยภาพสูงไว้ในราชการ และเพื่อให้กลุ่มกำลังคนคุณภาพมีศักยภาพในระดับเทียบเคียงกับมาตรฐานที่กำหนด พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ข้าราชการกลุ่มอื่นได้รับการพัฒนาและส่งเสริมประสบการณ์อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องตามแนวทางของระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง

3. การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมให้กับส่วนราชการ (Institutionalizing) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการมีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วม สามารถดำเนินการเชิงรุกในการเตรียมกำลังคนคุณภาพสำหรับภาคราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพื่อปรับบทบาทสำนักงาน ก.พ. ไปสู่การเป็นผู้กำหนดนโยบาย การกำกับดูแล และการรักษามาตรฐาน

4. การพัฒนากำลังคนคุณภาพ (Developing) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มกำลังคนคุณภาพของส่วนราชการและข้าราชการในระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีศักยภาพและมีความพร้อมสำหรับตำแหน่งระดับสูงในราชการ

5. การติดตามการใช้ประโยชน์กำลังคนคุณภาพ (Evaluating and Monitoring) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของกลุ่มกำลังคนคุณภาพของส่วนราชการและข้าราชการในระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง รวมทั้งเพื่อให้ส่วนราชการและภาคราชการได้ใช้ประโยชน์จากศักยภาพของข้าราชการกลุ่มดังกล่าวสูงสุด

การสรรหาและคัดเลือกข้าราชการเข้าสู่ระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดให้ดำเนินการคัดเลือก 2 ขั้นตอน คือ การคัดเลือกขั้นตอนที่ 1 โดยส่วนราชการ และขั้นตอนที่ 2 โดยสำนักงาน ก.พ.



คุณสมบัติการรับสมัคร

- ข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับปฏิบัติการ หรือชำนาญการ
- คุณสมบัติปริญญาตรี 2 ปี หรือคุณสมบัติปริญญาโท/เอก 1 ปี และปฏิบัติราชการที่ต้นสังกัดอย่างน้อย 1 ปี
- ผลงานปีที่ผ่านมาเฉลี่ยระดับดีมาก
- ประพฤติดี ปฏิบัติตนอยู่ในจรรยาและมีระเบียบวินัย
- ทักษะภาษาอังกฤษระดับดีมาก
- มีศักยภาพที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนา

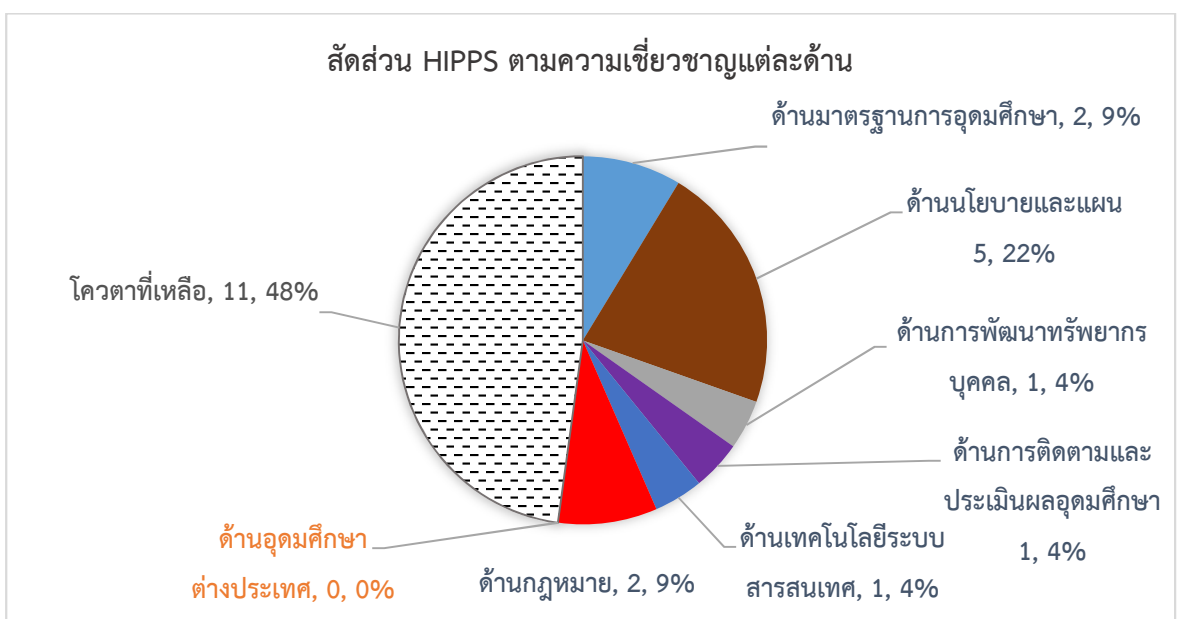
ระบบการคัดเลือกข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง ในรุ่นที่ 14 ได้เพิ่มเครื่องมือการทดสอบและประเมินทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เนื่องจากจำเป็นต้องมีทักษะดังกล่าวในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลและประเทศในยุคประเทศไทย 4.0

- ผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ (CU-TEP TOEFL IELTS หรือผลคะแนนของสถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ)
- การทดสอบและประเมินทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (ICDL)
- ความสามารถทั่วไปเชิงวิชาการ (Aptitude Test)
- การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (ACMs)
- คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง (HiPPS Competencies Model) จำนวน 11 ด้าน ได้แก่ (1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (2) การบริการที่ดี (3) การสั่งสมความเชี่ยวชาญ (4) การยึดมั่นในความถูกต้อง (5) การทำงานเป็นทีม (6) ความผูกพันต่อระบบราชการ (7) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (8) การมองในภาพรวม (9) การอุทิศตนเพื่อสังคม (10) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (11) มุ่งมั่นในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

สำนักงาน ก.พ.กำหนดให้ส่วนราชการมีจำนวนข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงได้สูงสุด ไม่เกินจำนวนตำแหน่งประเภทบริหาร[5] ประเภทอำนวยการระดับสูง[7] ประเภทวิชาการ (ระดับเชี่ยวชาญ[6] และทรงคุณวุฒิ[5]) ของส่วนราชการรวมกัน ดังนั้น สกอ.สามารถมีข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงได้ไม่เกินจำนวน 23 คน

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง จำนวนทั้งสิ้น 12 ราย ใน 6 ตำแหน่งเป้าหมาย ดังนี้

ตำแหน่งเป้าหมาย HiPPS	รุ่นที่ 10 (ปี 2557)	รุ่นที่ 13 (ปี 2560)	รุ่นที่ 14 (ปี 2561)	รวม
(1): นักวิชาการศึกษานำงานการพิเศษ (เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานการอุดมศึกษา)	2	-	-	2
(2) นักวิเคราะห์นโยบายและแผนงานการพิเศษ (เชี่ยวชาญด้านนโยบายและแผน)	1	3	1	5
(3) นักทรัพยากรบุคคลงานการพิเศษ (เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล)	-	1	-	1
(4) นักวิชาการศึกษานำงานการพิเศษ (เชี่ยวชาญด้านการติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา)		1	-	1
(5) นักวิเคราะห์นโยบายและแผนงานการพิเศษ (เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีระบบสารสนเทศ)		1	-	1
(6) นิติกรงานการพิเศษ (เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย)		-	2	2
(7) นักวิชาการศึกษานำงานการพิเศษ (เชี่ยวชาญด้านอุดมศึกษาต่างประเทศ)			-	-
รวม	3	6	3	12



การเผยแพร่ : สำนักอำนวยการ : www.mua.go.th/prweb/ กลุ่มงานบริหารบุคคล :
 ข่าวประชาสัมพันธ์ : KM กลุ่มงานบริหารบุคคลวันที่ 22 มิถุนายน 2561

เรื่อง : แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอน
ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
วิทยาการ : นายจักรพงษ์ ปัญญาพุนตระกูล
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา (สมอ.)
วันที่จัดกิจกรรม : 22 มิถุนายน 2561

.....

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำแนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาบนพื้นฐานของการยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิต โดยใช้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเป็นเครื่องมือ การพัฒนาและการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 การปฏิรูปการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล และกรอบการพัฒนาอาจารย์มืออาชีพของต่างประเทศ โดยได้ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้บริหารและคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในการเข้าร่วมประชุมหารือ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคณาจารย์ทางการเรียนการสอนเป็นระยะๆ ซึ่งจะสามารถทำให้เห็นพัฒนาการของอาจารย์ได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษานำไปใช้เป็นหลักคิดในการพัฒนารายละเอียดที่จะส่งเสริมคุณภาพของคณาจารย์ตามความต้องการของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง โดยคาดหวังว่าจะเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการส่งเสริมนโยบายการจัดการศึกษาของชาติไปสู่การปฏิบัติได้ด้วยอาจารย์ที่มีความเป็นมืออาชีพทางการเรียนการสอน ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพแล้ว ยังจะเป็นรางวัลแห่งความภาคภูมิใจของสถาบันอุดมศึกษาที่มีคณาจารย์มีคุณภาพ สามารถเทียบเคียงได้กับอาจารย์มืออาชีพของสถาบันอุดมศึกษาของต่างประเทศในยุคศตวรรษที่ 21 ด้วย

แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ได้ดำเนินการโดยการศึกษาแนวคิดของ The UK Professional Standards Framework (UKPSF) ของสหราชอาณาจักร และ Australian Professional Standards for Teachers ของประเทศออสเตรเลีย ตลอดจนการศึกษาจากประสบการณ์การพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีตามแนวคิด ของ UKPSF และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งพัฒนาตามแนวคิดของ Australian Professional Standards for Teachers ซึ่งในปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาอีกเป็นจำนวนมากที่สนใจการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว อาทิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นต้น

แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 3 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 องค์ความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย 2 มิติ คือ

1.1 ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาของตน

1.2 ความรู้ในศาสตร์การสอนและการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะ (Competencies) ประกอบด้วย 4 มิติ คือ

2.1 ออกแบบและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.4 วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้งสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับอย่าง

สร้างสรรค์

องค์ประกอบที่ 3 ค่านิยม (Values) ประกอบด้วย 2 มิติ คือ

3.1 คุณค่าในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3.2 ดำรงไว้ซึ่งจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพอาจารย์

คุณภาพการจัดการเรียนการสอนในแต่ละองค์ประกอบข้างต้น กำหนดให้มีระดับของคุณภาพของ แต่ละองค์ประกอบ จำนวน 4 ระดับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของอาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใน 4 ระดับ มีดังนี้

ระดับที่ 1

เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ของตนและประยุกต์ใช้ได้ มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ การเรียนรู้เบื้องต้น สามารถออกแบบกิจกรรม จัดบรรยากาศ ใช้ทรัพยากรและสื่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึง ผู้เรียนและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน นำผลประเมินมาใช้ ปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เปิดใจรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ขององค์กร

ระดับที่ 2

เป็นผู้มีคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับที่ 1 ที่มีความรู้ลึกในศาสตร์ของตน และติดตามความก้าวหน้าของความรู้ในศาสตร์อย่างสม่ำเสมอ มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์การเรียนรู้ สามารถจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน กำกับดูแลและติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ให้คำปรึกษาชี้แนะแก่เพื่อนอาจารย์ในศาสตร์ได้ และส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ภายในองค์กร

ระดับที่ 3

เป็นผู้มีคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับที่ 2 ที่เชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน ศาสตร์การเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้เป็นพี่เลี้ยงและผู้ชี้แนะในระดับองค์กรด้านการจัดการเรียนรู้ และนโยบายด้านจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

ระดับที่ 4

เป็นผู้มีคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับที่ 3 ที่เป็นผู้นำในศาสตร์ของตน ศาสตร์การเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ เป็นที่ยอมรับทั้งภายในและภายนอกองค์กร มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ในการพัฒนาองค์ความรู้ และการจัดการเรียนรู้ในระดับชาติ และนานาชาติ เป็นผู้นำเชิงนโยบายด้านจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

ทั้งนี้ แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา นี้ เป็นเพียงการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษานำไปเป็นแนวทางหรือแบบอย่างในการพัฒนาอาจารย์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับปรัชญา วัตถุประสงค์ และบริบทของแต่ละสถาบันต่อไป

เรื่อง : “ทำงานปลอดภัย รู้เท่าทันกฎหมาย สบายใจจนเกษียณ”
วิทยากร : : พันตำรวจโทสิริพงษ์ ศรีตุลา (สำนักงาน ป.ป.ท.)
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กลุ่มตรวจสอบภายใน (ตสน.)
วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 6 กรกฎาคม 2561

.....



ในการจัดโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ในครั้งที่ 12 นี้ กลุ่มตรวจสอบภายใน เป็นหน่วยงานในการนำเสนอองค์ความรู้เรื่อง “ทำงานปลอดภัย รู้เท่าทันกฎหมาย สบายใจจนเกษียณ” หรือ รับราชการอย่างไรไม่ให้ถูกไล่ออกและติดคุกก่อนเกษียณ ดังนั้นการปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็น ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างหน่วยงานของรัฐ ปฏิบัติงานและได้รับเงินเดือนของรัฐ อยู่เนิ่น ถ้ากระทำการทุจริตอย่างไรในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ในการปฏิบัติงาน โทษที่ได้รับจะเท่าเทียมกันหมดไม่มีการละเว้นว่าเป็นข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างหน่วยงานของรัฐ เพราะบุคคลเหล่านั้นกฎหมายกำหนดให้อยู่ในหมวด “เจ้าหน้าที่รัฐ” โดยมีหน่วยงานที่เข้ามารับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ คือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.) และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)

หน่วยงานของรัฐที่ค่อนข้างซับซ้อนในการวิเคราะห์ตำแหน่งหน้าที่ในการตรวจสอบการทุจริตในองค์กร คือ กระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยจะซับซ้อนในการที่จะแบ่งแยกว่าอยู่ในอำนาจของหน่วยงานอะไรระหว่าง ป.ป.ช. และ ป.ป.ท. เพราะมหาวิทยาลัยมีบุคลากรที่เป็นข้าราชการน้อยที่สุด ส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานและลูกจ้าง อำนาจในการใช้ข้อบังคับกฎหมายไม่ค่อยเข้มงวดเท่าไร จึงทำให้มีการร้องเรียนการทุจริตในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานมากที่สุด ซึ่งหน้าที่รับผิดชอบของ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนเพื่อดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่

ผู้อำนวยการกองขึ้นไป รวมทั้งดำเนินการกับผู้ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว และหน้าที่รับผิดชอบของ ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าลงมา ซึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ

การทุจริตในภาครัฐ หมายความว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติดมิชอบในภาครัฐ โดยทุจริตต่อหน้าที่ หมายถึง การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

(1) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(2) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(3) การใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(4) การกระทำอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

ประพฤติดมิชอบ หมายถึง การใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งหรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน และถ้าผู้ใดสามารถกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐได้บ้าง ได้แก่ (1) ผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (2) ผู้ที่ได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในกรณีที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับกระทำการทุจริตในภาครัฐแล้วจะมีการดำเนินการ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาว่าจะรับเรื่องที่ถูกกล่าวหาไว้เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือไม่ โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาการรับหรือไม่รับเรื่องที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา 26 และมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2551

การดำเนินการในเรื่องการกระทำทุจริตในภาครัฐ มีการคุ้มครองดูแลผู้ถูกกล่าวหา พยาน หรือผู้เกี่ยวข้องโดยมีการคุ้มครองดูแล กล่าวคือ (1) กรณีผู้กล่าวหาได้กล่าวหาด้วยวาจา และไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน จะได้รับการคุ้มครองโดยห้ามพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ใดเปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใดที่เป็นสาระสำคัญของผู้ถูกกล่าวหา (2) กรณีผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ร้องทุกข์ กล่าวโทษ ผู้แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ จะได้รับการคุ้มครองดูแลโดยสำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งต่อมาหากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าควรจัดให้มี

มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าวก็จะดำเนินการให้มีการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยาน ในคดีอาญาต่อไป

ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้หรือไม่ การดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง เพราะหากประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทั้งด้านป้องกันและด้านปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแล้ว ย่อมทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจในการแต่งตั้ง ผู้แทน ภาคประชาชนให้เข้าร่วมในคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายได้

สำนักงาน ป.ป.ท. ได้สรุปหน่วยงานที่มีการร้องเรียน 5 อันดับแรก คือ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น 17.35 % กระทรวงมหาดไทย 15.11 % สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 9.96 % กระทรวงศึกษาธิการ 4.11 % และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2.34 % พบว่าจังหวัดที่มีการร้องเรียนมากที่สุดคือ กรุงเทพมหานคร สำหรับประเด็นที่ถูกร้องเรียนมากที่สุดคือ พฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตประพฤติดมิชอบ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 มีประเด็นการร้องเรียนทุจริตที่พบมากที่สุด คือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ 41.19 % ยกยอกทรัพย์ ฉ้อโกง เบิกเงินอันเป็นเท็จ 9.91 % ทุจริตโครงการของรัฐบาล 9.58 %, ทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง เรียกรับเงิน 9.08 % และจำนำข้าว 6.85 %

การทุจริตส่วนใหญ่ 80 % เป็นคนที่ถูกไล่่อออกส่วนมากจะอยู่ประเด็นที่ทุจริตมากที่สุด คือการยกยอกทรัพย์ ฉ้อโกง เบิกเงินอันเป็นเท็จ จำนวน 1,508 คดี , การปฏิบัติผิดระเบียบ 656 คดี และการจัดซื้อจัดจ้าง 605 คดี โดยอ้างอิงข้อมูลสถิติการทุจริตมากที่สุดของเจ้าหน้าที่รัฐมาจาก สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

การทุจริตและประพฤติดมิชอบ ในรูปแบบต่างๆไปจะมี 6 เรื่อง ดังนี้ 1) รับสินบน 2) คอร์รัปชันเชิงนโยบาย 3) ผลประโยชน์ทับซ้อน 4) การยกยอกทรัพย์สินของรัฐ 5) เอื้อประโยชน์แก่ตัวเอง พรรคพวก หรือพี่น้อง 6) จัดทำโครงการที่ได้ผลประโยชน์ตอบแทนไม่คุ้มค่าเงินที่ลงทุนไป

ส่วนใหญ่หน่วยงานภาครัฐจะมีความเสียหายมากที่สุดคือเรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อน ดังนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องรู้เรื่องการแบ่งแยกให้ชัดเจน เช่น เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน ผลประโยชน์ส่วนตัว และผลประโยชน์ส่วนรวม เพราะผลประโยชน์ทับซ้อน คือหนึ่งรูปแบบของการทุจริตเชิงนโยบาย ดังนั้นผลประโยชน์ทับซ้อนจึงมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่ไม่กี่ร้อยบาทไปจนถึงนับหมื่นล้านบาท และในบางกรณีความเสียหายได้ปรากฏออกมาในรูปของที่เป็นวัตถุโดย แต่ยังรวมถึงผลประโยชน์มิใช่วัตถุอีกด้วย และเกี่ยวข้องกับคำโบราณอย่าง “ฉ้อราษฎร์” คือ (การโกงประชาชน) การที่เจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับผลประโยชน์ในทางที่มีชอบจากราษฎรผู้มาขอรับบริการ “บังหลวง” คือ (การโกงหลวง) การที่เจ้าหน้าที่รัฐกระทำการทุจริตต่อหน้าที่อันทำให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของแผ่นดิน หรือเกิดการใช้งบประมาณแผ่นดินไปในทางที่มีชอบ เช่น เงินโครงการที่เบิกจ่ายจากงบประมาณของรัฐ และเงินงบประมาณในการใช้

จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวกับเงินของรัฐ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตต่อหน้าที่ จะผิดกฎหมายของ ป.ป.ช. ในมาตรา 103 การรับทรัพย์สินของผู้อื่น เป็นการห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด นอกเหนือจากทรัพย์สิน หรือประโยชน์ อันควรได้ตามกฎหมาย เว้นแต่โดยธรรมจรรยา จาก 1) ญาติ 2) บุคคลอื่น ไม่เกิน 3,000 บาท ยกตัวอย่างเช่น 1) รับจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ญาติตามโอกาสหรือตาม ขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น งานวันเกิด เทศกาลวันขึ้นปีใหม่หรือการมอบของขวัญ แสดงความยินดี ในวาระต่างๆ รับได้ครั้งละไม่เกิน 3,000 บาท 2) หากมีมูลค่าเกิน 3,000 บาท แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐ จำเป็นต้องรับไว้ เพื่อรักษาไมตรีมิตรภาพหรือความสัมพันธ์อันดีจะต้องจัดทำรายงานเสนอต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นหัวหน้าสูงสุดขององค์กรที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยทันทีที่สามารถกระทำได้เพื่อให้ ผู้บังคับบัญชาพิจารณาวินิจฉัยว่ามีเหตุผล ความเหมาะสม ความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะรับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้เป็นสิทธิของตน

บทลงโทษที่บังคับใช้กับ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ทำผิดตามมาตรา 103 ที่เป็นความผิดฐานทุจริตต่อ หน้าที่จำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

และเมื่อเจ้าพนักงานละเว้นหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือทุจริต “มาตรา 157 ผู้ใดเป็น เจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” มาตรานี้จะอยู่คู่กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ อย่างสบายใจจนเกษียณ

การสร้างมาตรฐานความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของส่วนราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถนำไป เป็น “หลักคิด” ในการปฏิบัติงาน และสามารถแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้อย่าง เด็ดขาด คือ “ระบบคิดฐานสิบ กับ ระบบคิดฐานสอง” **ระบบคิดฐานสิบ (Analog)** เป็นระบบการคิด วิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวเลขหลายตัวเป็นระบบที่มีตัวเลข 10 ตัว คือ 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 หมายถึง โอกาส ที่จะเลือกได้หลายทาง เกิดความคิดที่หลากหลายซับซ้อน หากนำมาเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคิดเยอะ อาจจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ ส่วนรวมมาปะปน ดังนั้น การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสิบ (Analog) คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีระบบคิดที่แยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกันไม่ได้ นำประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ ส่วนรวมมาปะปนกันไม่สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตน สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม นำบุคลากรหรือทรัพย์สินของหน่วยงานมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เครือญาติหรือ พวกพ้องเหนือกว่าประโยชน์ส่วนรวมของหน่วยงาน จะคอยแสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ กรณีเกิด การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมจะยึดประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก เช่น ใช้น้ำประปาหลวงล้างรถส่วนตัว , นำรถยนต์หลวงมาใช้ในธุระส่วนตัว , นำอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนตัวมาชาร์ต

ที่ทำงานนำวัสดุครุภัณฑ์หลวงไปใช้ส่วนตัว, ใช้โทรศัพท์หลวงในเรื่องส่วนตัว, รับของขวัญจากผู้มาติดต่อราชการ เป็นต้น

ระบบคิด ฐานสอง (Digital) คือ เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเลือกได้เพียง 2 ทางเท่านั้น คือ 0 กับ 1 และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้เพียง 2 ทาง เช่น **ใช่ กับ ไม่ใช่** เท็จ กับ จริง, ทำได้ กับทำไม่ได้ประโยชน์ส่วนตน กับ ประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น เหมาะกับการนำมาเปรียบเทียบกับกรปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด ดังนั้น การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสอง (Digital) คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีระบบการคิดที่สามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกัน แยกออกชัดเจนว่า สิ่งไหนถูก สิ่งไหนผิด สิ่งไหนทำได้ สิ่งไหนทำไม่ได้ สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตน สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม ไม่นำมาปะปนกันไม่นำบุคลากรหรือทรัพย์สินของหน่วยงานมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ พวกพ้อง ไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากการปฏิบัติหน้าที่ กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม จะยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก เช่น ไม่ใช้น้ำประปาหลวงล้างรถส่วนตัว, ไม่นำรถยนต์หลวงมาใช้ในธุระส่วนตัว, ไม่นำอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนตัวมาขายที่ทำงาน, ไม่นำวัสดุครุภัณฑ์หลวงไปใช้ส่วนตัว, ไม่ใช้โทรศัพท์หลวงในเรื่องส่วนตัว, ไม่รับของขวัญจากผู้มาติดต่อราชการ เป็นต้น

สรุป เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถนำ “หลักคิด” ในการปฏิบัติงาน และสามารถแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมเพื่อการสร้างมาตรฐานความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของส่วนราชการ โดยใช้ ระบบคิดฐาน 2 และทั้งระบบคิดฐาน 10 เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบให้กับหน่วยงานรัฐต่อไป

หลักคิดในการทำงานก่อนเกษียณ

- ไม่มีความลับในองค์กรและความลับนั้นจะถูกเปิดเผยเสมอ เช่น

1) กรณีเรื่องทุจริตโกงเงินคนจน ที่ถูกเปิดเผยโดยนักศึกษาฝึกงาน โดยบังคับให้ไปปลอมเอกสารยกยอกทรัพย์สินโดยกรอกข้อมูลรายได้และความเดือดร้อนของคนจนตามใจชอบ จากนั้นก็แนบสำเนาบัตรประชาชนพร้อมลายเซ็นและเจ้าหน้าที่ของรัฐไปขึ้นเงินเข้ากระเป๋าตัวเอง การโกงลักษณะเดียวกันเกิดขึ้นในอีก 44 จังหวัด รวมเป็นเงินเกือบ 100 ล้านบาท โดยไม่มีรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาขัดขวางแม้แต่คนเดียว

2) กรณีทุจริตเงินกองทุนพัฒนาชีวิต 88 ล้านบาท จากการตรวจสอบพบมีการทุจริตเงินจริง ลักษณะการโกงเงินคือมีการโอนเงินทุนการศึกษาของกองทุนพัฒนาชีวิตเข้าบัญชีของบุคคลอื่นที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ตั้งแต่ปี 2551-2561 ระยะเวลารวม 10 ปี เป็นจำนวนเงินรวมกว่า 88 ล้านบาท และได้ยอมรับว่าได้กระทำความผิดจริง โดยได้โอนเงินเข้าบัญชีญาติพี่น้องและคนรู้จักถึง 19 บัญชี ตั้งแต่ปี 2551 - 2561 รวมกว่า 88 ล้านบาท ขณะที่ในช่วงเวลาดังกล่าวมีการโอนเงินเข้าบัญชี

หน่วยงานที่รับทุนรวมกว่า 77 ล้านบาท ซึ่งน้อยกว่าเงินที่ยักยอกไป โดยยอดล่าสุดในปี 2561 มีการโอนเข้าบัญชีบุคคลอื่นกว่า 3 ล้านบาท แต่ไม่มีการโอนเข้าบัญชีหน่วยงานหรือผู้ที่ได้รับทุนดังกล่าวเลย ทางคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือ ป.ป.ท. มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ในกรณีการทุจริตดังกล่าว โดยพบว่าตลอด 10 ปี ตั้งแต่ปี 2551-2560 มีการจัดทำเอกสารยักยอกเงินกว่า 88 ล้านบาท แต่ก็ยังไม่ปักใจเชื่อว่ากระทำเพียงคนเดียว และจะมีการขยายผลสืบสวนต่อไป

3) อดีตเจ้าหน้าที่การเงิน โรงพยาบาลรามารามิบัติ ยักยอกทรัพย์ 16 ล้าน โรงพยาบาลรามารามิบัติ ได้ตรวจสอบพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งนักวิชาชีพระเงินและบัญชี หน่วยรายได้ (ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายการเงินของโรงพยาบาลรามารามิบัติ) เป็นคนทุจริตเงินของโรงพยาบาล โดยออกใบเสร็จรับเงินไม่ตรงกับความเป็นจริง และเบียดบังทรัพย์ดังกล่าวไปเป็นของตนเอง โดยทำมาตั้งแต่ปี 2547 รวมมูลค่าความเสียหายกว่า 16 ล้านบาท คือ พฤติกรรมของผู้ต้องหารายนี้ คือ เมื่อคนไข้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลแล้ว จะมีการออกใบเสร็จรับเงินให้กับคนไข้ ซึ่งต่อมาผู้ต้องหาทำหนังสือยกเลิกใบเสร็จย้อนหลัง ก่อนทำใบเสร็จขึ้นมาใหม่

4) ผอ. โรงเรียนดงย่นพระราม 6 รับเงินแป๊ะเจี๊ยะแลกที่นั่งนักเรียนหัวละ 4 แสนบาท" จากกรณีผู้ปกครองนำคลิปวิดีโอการรับเงินแป๊ะเจี๊ยะ แลกที่นั่งเรียนในโรงเรียนดงย่นพระราม 6 ออกมาเผยแพร่กับสื่อ พร้อมเรียกร้องให้กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ตรวจสอบ

5) การทุจริต “เงินทอนวัด” หมายถึง วิธีทุจริตเงินอุดหนุนวัดอีกรูปแบบหนึ่ง ที่กลุ่มผู้ทุจริตตั้งใจจะเอางบอุดหนุนวัดไปครอบครองเอง กรณีของวัดดังในกรุงเทพฯ ดำรวจพบเส้นทางการเงิน ปี พ.ศ. 2559 ซึ่งกองส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา อนุมัติงบเกือบ 70 ล้านบาท เป็นโครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน 37 ล้านบาท และโครงการศูนย์กลางการเผยแผ่กิจการพระพุทธศาสนา 32 ล้านบาท ซึ่งต้องกระจายงบสู่วัดสาขา และจัดงานเผยแผ่ศาสนา แต่กลับพบการโอนเงินให้วัดสาขาแค่ไม่กี่แห่ง และไม่ได้จัดงาน โดยเงินถูกโอนเข้าบัญชีรวมมากกว่า 10 บัญชีแทน

การตรวจรับเท็จ เป็นเรื่องที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐโดนคดีนี้จำนวนมาก เช่น การตรวจรับพัสดุของสำนักงาน”พัสดุ” หมายความว่า วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ที่กำหนดไว้ในหนังสือการจำแนกประเภทรายจ่าย ตามงบประมาณของสำนักงานงบประมาณ หรือการจำแนกประเภทรายจ่ายตามสัญญาเงินกู้จากต่างประเทศ ตัวอย่างเช่น

- เจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะที่เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุหรือตรวจการจ้าง เป็นเท็จ หรือไม่ถูกต้อง/ไม่ครบถ้วน เช่น พบเห็นความชำรุดบกพร่องขณะที่กำลังตรวจรับงานหรือส่งมอบพัสดุไม่ครบ แต่ตรวจรับว่าถูกต้องครบถ้วน เป็นต้น

- เจ้าหน้าที่พัสดุไม่ลงทะเบียนพัสดุ หรือ ลงไม่เป็นปัจจุบัน เช่น ได้รับให้ตรวจรับกระดาษเข้าสำนักงานจำนวน 500 รีม แต่ไม่ลงทะเบียนพัสดุหรือครุภัณฑ์ หรือลงไม่ครบจำนวนตามความเป็นจริง ซึ่งเป็นการส่อไปในทางทุจริต เป็นต้น

- เจ้าหน้าที่พัสดุคนหนึ่ง ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ตรวจรับพัสดุ แต่ไม่ตรวจรับ หรือตรวจรับโดยสมยอมกับผู้รับจ้างแต่รับรองว่าได้ตรวจรับว่าสิ่งของถูกต้องทั้งๆ ที่ไม่มีสิ่งของที่กำหนดในสัญญา โดยรู้เห็นกับผู้รับจ้าง ทำให้ราชการต้องเบิกจ่ายเงินค่าพัสดุนั้นไป จึงเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งที่ตนเองมีหน้าที่นั้นเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการอันเป็นความผิดตามมาตรา 157 และยังผิดฐานอื่นตามความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงาน ในเรื่องนั้นๆ อีก

การเผยแพร่ : หน้าเว็บไซต์ของกลุ่มตรวจสอบภายใน www.mua.go.th/users/audit/public_html/Activity.html

เรื่อง : หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับใหม่)
วิทยากร : นางสาวหทัยกาญจน์ ทิพย์มา และ
นางสาวณัฐกานต์ ทองสนธิ
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร (สพบ.)
วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 20 กรกฎาคม 2561

.....



เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการรูปแบบใหม่ ของ สกอ.

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พรบ. ก.พ.อ. พ.ศ.2547 ฉบับที่ 2 พ.ศ.2551 และ ฉบับที่ 3 พ.ศ.2559
 - มาตรา 14 (3) - มาตรา 28
- พรบ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 และ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2550
 - มาตรา 24 (4) - มาตรา 36 - มาตรา 48

2. การนำมาใช้ของหลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับใหม่)

- 2.1 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดย ก.พ.อ. (1 พ.ย. 2561)
- 2.2 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดย กกอ. (28 ธ.ค. 2561)

3. องค์ประกอบในการกำหนดตำแหน่งวิชาการ

- | | |
|---------------------|--------------------------|
| 3.1 คุณสมบัติ | 3.2 ผลการสอน |
| 3.3 ผลงานทางวิชาการ | 3.4 จริยธรรมและจรรยาบรรณ |

3.1 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

3.1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์

1. วุฒิปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 6 ปี
2. วุฒิปริญญาโท ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 4 ปี
3. วุฒิปริญญาเอก ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 ปี + พันทดลอง

3.1.2 รองศาสตราจารย์

- ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ 2 ปี

3.1.3 ศาสตราจารย์

- ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ 2 ปี

3.2 การประเมินผลการสอน

* ต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบัน ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค* โดยต้อง *เสนอเอกสารหลักฐานประกอบการประเมิน* คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่ประเมินผล การสอน ตามข้อบังคับของสภาสถาบันฯ *กรณีที่สภาสถาบันฯ เห็นว่า มีระบบการประเมินผล การสอนของ คณาจารย์ประจำปีที่ครอบคลุมประเด็นที่กำหนด อาจใช้ระบบประเมินดังกล่าวแทนได้* ทั้งนี้ อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผล การสอนได้

3.3 การประเมินผลงานทางวิชาการ

- | | |
|-----------------------------------|-------------------------------------|
| 1. ประเภทของผลงานทางวิชาการ | 2. การเผยแพร่ |
| 3. การมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ | 4. ความสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เสนอขอ |

ประเภทของผลงาน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 งานวิจัย

กลุ่มที่ 2 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

- 1) ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม
- 2) ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้
- 3) ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ
- 4) กรณีศึกษา (Case Study)
- 5) งานแปล
- 6) พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการใน ลักษณะเดียวกัน
- 7) ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 8) ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

9) สิทธิบัตร

10) ซอฟต์แวร์

กลุ่มที่ 3 ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

กลุ่มที่ 4 1) ตำรา 2) หนังสือ 3) บทความทางวิชาการ

สำหรับในระดับต่างๆ มีเกณฑ์ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (คุณภาพดี)

ผลงานทางวิชาการ เลือกเสนอ

(1) ผลงานวิจัย 2 เรื่อง

(2) ผลงานวิจัย 1 เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น 1 รายการ

(3) ผลงานวิจัย 1 เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม 1 เรื่อง

(4) ผลงานวิจัย 1 เรื่อง และตำรา หรือ หนังสือ 1 เล่ม

สาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจใช้...

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม หรือบทความทางวิชาการ (ดีมาก) แทน ผลงานวิจัย ตาม (2) – (4) ได้

2. รองศาสตราจารย์ วิธีที่ 1 (คุณภาพดี)

ผลงานทางวิชาการ

(1) ผลงานวิจัย 2 เรื่อง หรือ ผลงานวิจัย 1 เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

1 รายการ หรือ

(2) ผลงานวิจัย 1 เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม 1 เรื่อง และตำรา หรือ หนังสือ 1 เล่ม

รองศาสตราจารย์ วิธีที่ 2

ผลงานทางวิชาการ เลือกเสนอ

(1) ผลงานวิจัย อย่างน้อย 3 เรื่อง คุณภาพดีมาก อย่างน้อย 2 เรื่อง และมีคุณภาพดี 1 เรื่อง

(2) ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย 2 เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งมีคุณภาพดี

(3) ผลงานวิจัย ซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย 2 เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดี

สาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจใช้ตำรา หรือ หนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย 2 เล่ม และมีคุณภาพดี 1 เล่ม แทน ผลงาน ตาม (1) – (3) ได้

3. ศาสตราจารย์ วิธีที่ 1 (คุณภาพดีมาก)

ผลงานทางวิชาการ

(1) ผลงานวิจัย 5 เรื่อง หรือ

(2) ผลงานวิจัย 1 เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย 5 เรื่อง และ

(3) ตำรา หรือ หนังสือ 1 เล่ม

สาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจใช้

(1) ผลงานวิจัย 2 เรื่อง หรือ

(2) ผลงานวิจัย 1 เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย 2 เรื่อง และ

(3) ตำรา หรือ หนังสือ 2 เล่ม

ศาสตราจารย์ วิธีที่ 2 (คุณภาพดีเด่น)

(1) ผลงานวิจัย 5 เรื่อง หรือ

(2) ผลงานวิจัย 1 เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย 5 เรื่อง

สาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจใช้

(1) ผลงานวิจัย 3 เรื่อง หรือ

(2) ผลงานวิจัย 1 เรื่อง หรือ ตำราหรือหนังสือ 1 เล่ม และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย 3 เรื่อง หรือ

(3) ตำรา หรือ หนังสือ 3 เล่ม

หมายเหตุ

ตำแหน่งศาสตราจารย์ * ผลงานวิจัย * ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ สำหรับสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สามารถเผยแพร่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม และได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ./กกอ. กำหนด

หมายเหตุ : ขณะนี้ ก.พ.อ. ได้เห็นชอบให้สามารถนำผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดก่อนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการนั้นๆ มาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นได้ โดยกำหนดระยะเวลาผ่อนผันในช่วงเปลี่ยนผ่านเกณฑ์เป็นระยะเวลา 3 ปี นับตั้งแต่วันที่หลักเกณฑ์ตามประกาศ ก.พ.อ.ฯ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้ คือตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2561 แต่ทั้งนี้ต้องมีผลงานหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิมด้วย

สำหรับกรณีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ระหว่างนำเสนอ กกอ. ให้ความเห็นชอบ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน (แหล่งเผยแพร่ทุกกรณี ต้องผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน) จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

1. ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น รวมทั้งไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสาร วิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใดๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่
2. ต้องให้เกียรติและอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเองและแสดงหลักฐานของการค้นคว้า
3. ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นและสิทธิมนุษยชน
4. ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ
5. ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย
6. หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำวิจัยในคนหรือสัตว์ ผู้ขอต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของสถาบันที่มีการดำเนินการ

บทลงโทษ

- งดการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการในครั้งนั้น หรือ ถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการ (แล้วแต่กรณี)
- ดำเนินการทางวินัย
- ห้ามมิให้ผู้นั้นเสนอผลงานเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ

สาระสำคัญ

1. ก.พ.อ./กกอ. จะพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

1.1 กระบวนการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.อ./กกอ. กำหนดไว้

1.2 การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการฯ ต้องเป็นไปตามวิธีการที่ ก.พ.อ./กกอ. กำหนดไว้

1.3 สถานสถาบันอุดมศึกษามีมติอนุมัติกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวิชาที่ถูกต้อง และวันที่แต่งตั้งมีความถูกต้อง

1.4 ไม่ปรากฏว่ามีการดำเนินการที่มีชอบด้วยกฎหมายอย่างชัดเจนในประการ

การเผยแพร่ : หน้าเว็บไซต์ของสำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร : basd.mua.go.th/

หน้าหลัก/การจัดการความรู้



เรื่อง	: งานวิจัย “ไม่ขึ้นหิ้ง” : ความสำเร็จบนเส้นทางพัฒนา งานวิจัยไปสู่นวัตกรรม
วิทยากร	: รศ.ดร.สมฤกษ์ จันทอัมพร (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ)
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	: สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร (สพบ.)
วันที่จัดกิจกรรม	: วันที่ 20 กรกฎาคม 2561



RESEARCH
งานวิจัย

“งานวิจัย ที่ไม่ขึ้นหิ้ง” ควรเป็นงานวิจัยที่นำไปใช้งานได้มาก และเกิดจากการใช้องค์ความรู้ที่มีอยู่อย่างมากมาย เป็นนวัตกรรม (Innovation) มุ่งสู่ Business Model ใหม่ โดยประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างองค์ความรู้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. มหาวิทยาลัย
2. ภาคอุตสาหกรรม
3. ภาครัฐ

การก้าวไปสู่ไทยแลนด์ 4.0 ต้องเริ่มจากงานวิจัยและพัฒนา เพิ่มมูลค่า และสร้างตราเครื่องหมายการค้า (Brand) สำหรับการแก้ไขปัญหาในภาคอุตสาหกรรม เป็นการร่วมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงงาน และตีพิมพ์ เผยแพร่

ความสำคัญของการนำความรู้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยอย่างยั่งยืน นักวิจัยต้องตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพและมีรากฐานที่เข้มแข็ง เพื่อเกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาให้เกิดผลสำเร็จ โดยการนำงานวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษามาใช้ประโยชน์ (Translational Research) ในเชิงพาณิชย์ Innovation Hub มี 3 แนวความคิดแห่งความท้าทาย

1. นำงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา จับคู่กับบริษัท

2. นักศึกษาร่วมทำงานวิจัยกับบริษัท

3. Tech start up Entrepreneur เป็นการริเริ่มธุรกิจขนาดเล็กที่เริ่มต้นจาก

การมองเห็นปัญหารอบตัวที่อยากจะแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น จึงใช้เทคโนโลยี เข้ามาช่วยคิดค้นหนทาง
แก้ปัญหาดังกล่าว โดยมีรูปแบบธุรกิจที่สามารถเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด และสามารถทำซ้ำได้



ตัวอย่างงานวิจัยที่ไม่ขึ้นห้าง

ควรเป็นงานวิจัยที่ไม่ยาก เช่น กลุ่มเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพ และกลุ่มงานวิจัยที่ค่อนข้างยาก เช่น ยา แต่ที่สำคัญควรเป็นการพัฒนางานวิจัยพื้นฐานกับงานวิจัยประยุกต์ from foundation to Innovation และตัวอย่างงานวิจัยที่นำไปใช้ได้จริง ได้แก่

1. หุ่นยนต์แพทย์เคลื่อนที่อัจฉริยะ เพื่อการวินิจฉัยและรักษาผ่านระบบโทรเวช
2. การนำ “กล้อง” ไปเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจร สามารถแจ้งสถานีตำรวจในพื้นที่ช่วยแก้ไขปัญหาการจราจร
3. การตรวจจับปริมาณน้ำ เพื่อคาดการณ์ว่า น้ำจะท่วมหรือไม่
4. การพัฒนายานยนต์สมัยใหม่ เป็นการพัฒนาด้านแบบการใช้ตู้ไฟฟ้า สำหรับรถรุ่นใหม่ที่ใช้ไฟฟ้า
5. การผลิตแก๊สเชื้อเพลิงจากน้ำเสีย เป็นความร่วมมือระหว่างกระทรวงแรงงานกับกระทรวงอุตสาหกรรม

Case Study on Railway Collaboration



Investment

Railway system, e.g. Thai-Chinese collaboration to connect One-Belt-One-Road logistics to Thailand and EEC area

Research and Development

Train driving simulators to support the national railway infrastructure development projects (Dr Butdee et al., KMUTNB with NRCT and NSTDA)

Education and Training

Possibility of BEng program emphasising on railway maintenance



(https://www.youtube.com/watch?v=rmsy0QNvdHE)



คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

งานวิจัยที่ควรเร่งดำเนินการ ได้แก่ โครงการที่เข้าถึงชุมชน ช่วยชาวบ้านได้จริง เป็นงานวิจัยแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economies) สร้างอาชีพและธุรกิจใหม่ ตัวอย่างเช่น การทำผ้าไหมนาโนที่มีกลิ่นหอม เป็นการตอบสนองการรณรงค์แต่งชุดไทยในวันศุกร์ มีการรวมตัวของสถาบันอุดมศึกษา ในเรื่องงานวิจัย “พื้นที่” และทำงานร่วมกัน เช่น งานวิจัยเรื่องเครือข่ายระบบรางในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asian Economic community หรือ AEC) งานวิจัยเรื่องการจำลองชุด “จำลองการขับ” รถไฟจากกรุงเทพฯ ไปนครราชสีมา

และดาวเทียมขนาดจิ๋ว ซึ่งทำงานเหมือนดาวเทียมขนาดจริง ในโครงการ KNACKSAT PROJECT ซึ่งจะปล่อยสู่อวกาศในเดือนตุลาคม 2561 เป็นต้น

การเผยแพร่ : หน้าเว็บไซต์ของสำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร : basd.mua.go.th/หน้าหลัก/ การจัดการความรู้

เรื่อง : ระบบสนับสนุนและติดตามงานโครงการ Thai Mooc
 วิทยากร : นางสาวชนากานต์ ปิ่นวิเศษ
 หน่วยงานที่รับผิดชอบ : โครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย (TCU)
 วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 3 สิงหาคม 2561



ระบบสนับสนุนและติดตามงานโครงการ Thai Mooc เป็นระบบการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่ง MOOC มีการดำเนินการในต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน มาเลเซีย และจากหน้าเว็บไซต์ของ www.ThaiMOOC.org จะมีรายวิชาจำนวนมาก จากอาจารย์หลากหลายสถาบัน สำหรับการดำเนินการเรื่อง Thai MOOC ดำเนินการโดยการจ้างที่ปรึกษา มาดำเนินการสร้างรายวิชา เป็นระบบใหม่

ความสำคัญของการเรียนในระบบ Thai MOOC คือ เป็นการเรียนแบบลักษณะการจัดเรียงเนื้อหาไว้เป็นระบบชัดเจน มีสื่อวิดีโอเป็นหลัก มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมือนกับในห้องเรียนจริง ๆ เป็นการช่วยตอบสนองในเรื่องของการเรียน ในขณะที่บางคนไม่สามารถเข้าเรียนในระบบได้ เป็นห้องเรียนที่เรียนในระบบอินเทอร์เน็ต เน้นเรียนแบบวิดีโอเป็นหลัก ซึ่งมีอาจารย์ผู้สอนจริง และมีผู้เรียนที่อยู่ในระบบจริง และรับจำนวนได้ไม่จำกัด ในส่วนนี้จะทำให้การเรียนของเราแตกต่างจากการเรียน e-Learning ในแบบเดิม และระบบ Thai MOOC เป็นของคนไทยทุกคนที่สามารถเข้ามาเรียนในอินเทอร์เน็ตได้ จะช่วยเติมเต็มในเรื่องของการเรียนของบุคคล แม้ว่าเราจะไม่มีโอกาสเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ตัวเองต้องการในอดีต แต่ปัจจุบันสถาบันการศึกษามาเปิดการเรียนการสอนแล้วในระบบ Thai MOOC เราสามารถจะไปเป็นนิสิตนักศึกษาที่สถาบันนั้นได้โดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลาง ซึ่งระบบการเรียนแบบ Thai MOOC จะช่วยให้คนไทยเข้าถึงความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีระบบสนับสนุนและติดตามงานโครงการ Thai MOOC ได้แก่

1. ระบบรายงานผลการพัฒนารายวิชา โครงการ Thai MOOC (สำหรับผู้ประสานงานการพัฒนา รายวิชาที่ได้รับสิทธิ์ในการใช้งานระบบ)
2. ระบบรายงานความก้าวหน้าโครงการ Thai MOOC (สำหรับที่ปรึกษาทุกโครงการ)
3. ระบบแจ้งขอข้อมูลสรุปผลการเรียนออนไลน์ (สำหรับรายวิชาที่จบการเรียนการสอนรอบแรก)
4. ระบบแจ้งความประสงค์ขอเปิดการเรียนการสอนรอบใหม่ (สำหรับรายวิชาที่ต้องการเปิดสอน ครั้งต่อไป)

ระบบรายงานผลการพัฒนารายวิชา จะไม่อนุญาตให้อาจารย์เข้ามาใน Thai MOOC ด้วยตนเอง แต่จะเป็นการดำเนินการผ่านเครือข่าย ผ่านที่ปรึกษา โดยมีกระบวนการดังนี้

ผู้สอนแจ้งส่งงาน ⇨ มหาวิทยาลัยแม่ข่ายตรวจ ⇨ TCU ตรวจ

มีการตรวจงานจำนวน 4 ครั้ง เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงาน และในระบบ การสนับสนุนและติดตามการดำเนินงาน มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องสามารถเข้ามาดูข้อมูลการรายงานผลได้ เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบความสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งในระบบจะมีรายละเอียดต่างๆ เช่น เลขที่สัญญา การส่งงานงวดที่ 1



ระบบแจ้งข้อมูล สรุปผลการเรียนออนไลน์

- จำนวนผู้ลงทะเบียนเรียนในรอบแรก 250 คน และสามารถนำมาเปิดใหม่ได้อีกครั้ง โดยอาจจะ เป็นผู้สอนเปิดเองในรอบใหม่ หรือเป็นการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย และอาจมีการปรับให้ผู้เรียนสามารถ มาดูแลรายวิชาเอง ซึ่งอาจมีผู้สอนมาร่วมดูด้วยก็ได้

- หน้าเว็บไซต์ระบบการสนับสนุน และติดตามงานโครงการ Thai MOOC จะมีรายละเอียด ต่างๆ เช่น ข้อมูลรายวิชา ข้อมูลการประชุม ข้อมูลการกำหนด TOR เป็นต้น

- กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการดำเนินการในส่วนต่างๆ เช่น เกณฑ์การจัดทำวิดีโอมาตรฐาน การจัดการเรียนการสอน MOOC ที่ได้รับการยอมรับ และคำแนะนำเบื้องต้นในการพัฒนารายวิชา MOOC และตัวอย่างรายวิชาที่มีผู้เรียนจำนวนมากใน Thai Mooc ได้แก่ การถ่ายภาพเบื้องต้น ภาษาอังกฤษฯ ซึ่งมีการจำลองสถานการณ์จริง การแสดงบทบาทสมมุติ การสอนที่สนุกสนาน น่าสนใจ เป็นต้น

การเผยแพร่ : หน้าเว็บไซต์ของโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย (TCU) : www.thaicyberu.go.th

เรื่อง : การส่งเสริมการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา
 วิทยากร : นางอินทิรา วงษ์นิกร
 หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (สพน.)
 วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 3 สิงหาคม 2561



ความเป็นมาของการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา และนโยบายของสำนักงาน
 คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง การจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการระดับอุดมศึกษา

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคนพิการมีหลายฉบับนับตั้งแต่พระราชบัญญัติการศึกษา
 แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ที่ได้มุ่งเน้น
 ความสำคัญเกี่ยวกับสิทธิ และโอกาสแก่คนพิการในการได้รับการบริการและความช่วยเหลือทางการศึกษา
 จากรัฐเป็นพิเศษ โดยคำนึงถึงสิทธิและโอกาสที่เท่าเทียมกันในการได้รับการศึกษา และมีสิทธิที่จะได้รับ
 สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 5 กำหนดให้คนพิการมีสิทธิ
 ทางการศึกษา ดังนี้

1. ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับ
 เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
2. เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ
 ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น
3. ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและมีการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร
 กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของ
 คนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

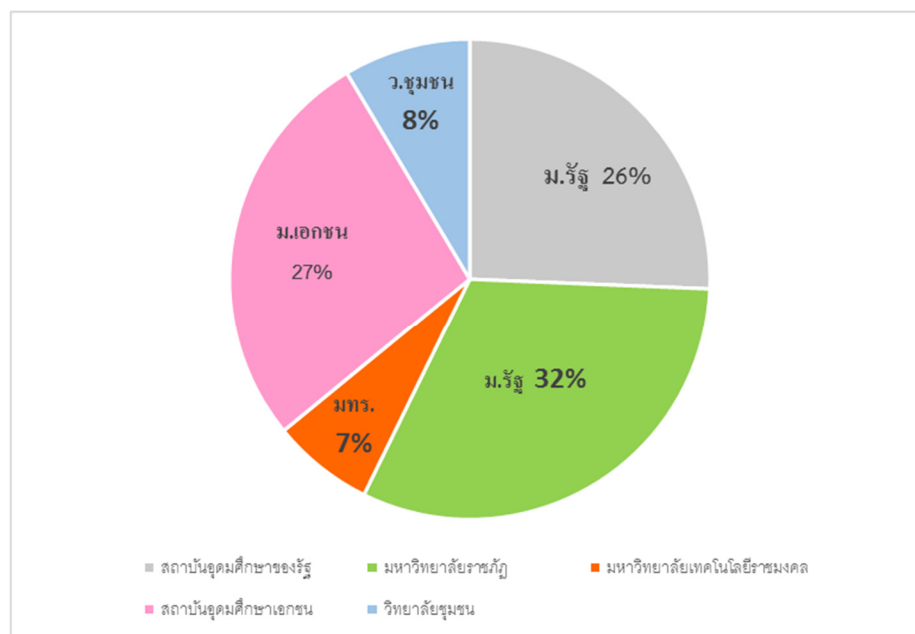
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะหน่วยงานกลางที่กำกับดูแลด้านการจัดการศึกษา ระดับ อุดมศึกษา จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษาเปิดโอกาสและรับคนพิการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถเข้าถึงการศึกษาได้เท่าเทียมกับคนทั่วไป โดยมีนโยบายในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้คนพิการในสังคมได้รับโอกาสและบริการทางการศึกษาเท่าเทียมกับคนทั่วไปตามที่กฎหมายกำหนด
2. ผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาเปิดโอกาสและรับคนพิการเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา โดยไม่ปฏิเสธการรับเมื่อมีนักศึกษาพิการมาสมัครเข้าเรียน
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาจัดตั้งศูนย์บริการนักศึกษาพิการ (DSS Center) หรือ จัดให้มีงานบริการนักศึกษาพิการในสถาบัน

จำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษาพิการที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552-2560

ประเภทความพิการ	ปีการศึกษา (จำนวนคน)							
	2552	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560
ทางร่างกายหรือสุขภาพ	658	798	877	970	1,065	1,174	1,327	1,303
ทางการได้ยิน	363	497	585	644	665	651	672	626
ทางการเห็น	448	376	418	474	475	466	476	480
บุคคลออทิสติก	226	151	252	290	332	245	214	276
ทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ฯ	117	13	125	52	62	124	257	108
ทางสติปัญญา	99	67	125	159	152	126	121	116
ทางการเรียนรู้	105	56	56	69	56	72	78	96
ทางการพูดและภาษา	51	16	63	14	19	27	74	40
พิการซ้อน	40	24	25	23	28	22	39	30
รวม	2,107	1,998	2,526	2,695	2,854	2,907	3,258	3,075

ปีการศึกษา 2560



สถาบันอุดมศึกษาที่มีคนพิการเรียนมากที่สุด 3 ลำดับแรก

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 481 คน
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง 367 คน
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 272 คน

การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาพิการ

1. สนับสนุนเงินอุดหนุนทางการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการในระดับอนุปริญญาและระดับปริญญาตรี

คุณสมบัติของนิสิตนักศึกษาพิการ

1. เป็นคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ
2. ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในหลักสูตรที่ไม่สูงกว่าระดับปริญญาตรี และห้ามย้ายสาขาวิชา หรือสถาบันอุดมศึกษาเกินกว่าสองครั้ง
3. ไม่เคยได้รับการอุดหนุนทางการศึกษาตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและยังไม่เคยสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมาก่อน

คุณสมบัติของสถาบันอุดมศึกษาที่มีสิทธิได้รับการอุดหนุน

1. เป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. หลักสูตร สาขาวิชาที่เปิดการเรียนการสอนสำหรับคนพิการต้องมีมาตรฐานตามที่กระทรวง ศึกษาธิการกำหนด และต้องผ่านการรับทราบหลักสูตรจากสำนักงาน รวมถึงเปิดการเรียน การสอนมาแล้วอย่างน้อยหนึ่งปีการศึกษา

3. มีบุคลากรและระบบสนับสนุนให้บัณฑิต นักศึกษาพิการศึกษาเล่าเรียนอย่างมีคุณภาพ

ทั้งนี้ การรับนักศึกษาพิการสถานบันอุดมศึกษามีนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการรับนิสิต นักศึกษา พิจารณาเข้าเรียนในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสมเพื่อประกาศใช้ในแต่ละปีการศึกษา เช่น เป้าหมายจำนวน รับ หลักเกณฑ์เงื่อนไข วิธีการ ประเภทความพิการ คณะ สาขาวิชา การคัดเลือก การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกรองรับ ฯลฯ สำหรับรายการที่ให้การอุดหนุน ประกอบด้วย ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม ตามที่ปรากฏในระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งในทุกหลักสูตร ตามอัตรา ที่จ่ายจริง ไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

กลุ่มสาขา	อัตราค่าใช้จ่าย บาท/ราย/ปี
1. สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ 1.1 สาขาที่ขาดแคลนและ หรือเป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ได้แก่ บัญชี เศรษฐศาสตร์ สารสนเทศ นิติศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม โลจิสติกส์ ธุรกิจอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการ และธุรกิจการบริการ 1.2 สาขาอื่นๆ นอกจาก 1.1	60,000 50,000
2. ศิลปกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์	70,000
3. วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	70,000
4. เกษตรศาสตร์	70,000
5. สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เภสัชศาสตร์	90,000
6. แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์	200,000

2. สนับสนุนงบประมาณให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาพิการตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป จัดโครงการ/ กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาพิการ การจัดซื้ออุปกรณ์ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อลดอุปสรรคการเข้าถึงการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณการจัดตั้งศูนย์บริการนักศึกษาพิการ (Disability Support Services Center : DSS Center) ซึ่งปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาได้จัดตั้งศูนย์บริการ นักศึกษาพิการ (DSS Center) จำนวน 40 แห่ง ดังนี้

ภาคเหนือ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
(10 ศูนย์)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
	มหาวิทยาลัยพะเยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(10 ศูนย์)

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ภาคกลาง

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

(16 ศูนย์)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กำแพงแสน)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

มหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ภาคตะวันออก

(2 ศูนย์)

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคใต้

(2 ศูนย์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ศูนย์บริการนักศึกษาพิการ (DSS Center) จะทำหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกทางการศึกษาแก่นักศึกษาพิการ อาทิ

1. บริการให้คำแนะนำ/ปรึกษาแก่นักศึกษาพิการ อาจารย์ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความพิการอย่างมีคุณภาพ อาทิ ปัญหาการเรียน การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. เป็นศูนย์กลางอาสาสมัครให้บริการความช่วยเหลือแก่นักศึกษาพิการทั้งด้านการศึกษา และความเป็นอยู่ในการดำเนินชีวิตประจำวันทั่วไป

3. จัดและบริการสนับสนุนทางการศึกษาที่มีมาตรฐานให้แก่ นักศึกษาพิการ การประกันคุณภาพ การศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภท

4. ให้บริการจัดสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาที่มีความพิการในมหาวิทยาลัย

5. ประสานงานกับคณะที่มีนักศึกษาเรียนร่วมและเป็นเครือข่ายให้บริการกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ

6. ส่งเสริมการประสานความร่วมมือ ระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ในรูปแบบการทำงานของเครือข่าย ฯลฯ

3. จัดโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ในระดับ อุดมศึกษา (4 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรสำหรับผู้บริหาร สำหรับคณาจารย์ผู้สอน สำหรับเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงาน และสำหรับเจ้าหน้าที่เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT))

4. จัดโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้บริการนักศึกษาพิการ (ตามประเภทความพิการ) อาทิ

4.1 การพัฒนาบุคลากรกลุ่มบุคคลออทิสติกในระดับอุดมศึกษา

4.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับนักศึกษาพิการทางการเห็นในระดับอุดมศึกษา

4.3 การใช้ภาษามือ (ระดับ 1) สำหรับผู้ปฏิบัติงานให้บริการนักศึกษาพิการทางการได้ยิน ในระดับอุดมศึกษา

4.4 การพัฒนาความรู้ด้านการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับอุดมศึกษา

5. การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศูนย์บริการนักศึกษาพิการ (DSS Center)

6. การจัดทำประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ

7. การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบบริการเพื่อรองรับนักเรียน นิสิต นักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษา เป็นประจำปี

8. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งสายงาน “นักวิชาการศึกษาพิเศษ” (Career Path)

9. การตรวจเยี่ยมและติดตามผลการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ

10. จัดสัมมนาวิชาการด้านการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา การดำเนินงานในระยะต่อไป

1. ผลักดันและส่งเสริมให้คนพิการได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม

2. การปรับปรุงยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา

3. การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างต่อเนื่อง

4. สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาจัดตั้งศูนย์บริการนักศึกษาพิการ

5. การสนับสนุนการวิจัยองค์ความรู้ด้านคนพิการในระดับอุดมศึกษา

เรื่อง : มาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ ที่เดียว ทันใด ทั่วไทย ทุกเวลา
ทั่วถึง เท่าเทียม และธรรมาภิบาล

วิทยากร : นายณนทวัฒน์ สารมาน นายกสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี
ไซเบอร์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา
(UniNet)

วันที่จัดกิจกรรม : วันที่ 10 สิงหาคม 2561

.....

เพื่อให้การปฏิบัติงานของภาคราชการพัฒนาเข้าสู่ยุค 4.0 ตามเป้าหมายสำคัญของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งยังเป็นการปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และสร้างสัมพันธ์อันดีกับประชาชน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงได้มีการกำหนดให้ภาคส่วนราชการดำเนินการจัดทำเว็บไซต์ของแต่ละภาคส่วน โดยมีหลักการที่ว่า “ที่เดียว ทันใด ทั่วไทย ทุกเวลา ทั่วถึง เท่าเทียม และธรรมาภิบาล”

สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ในกำกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงได้พัฒนารูปแบบ “มาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ (Government Website Standard)” ขึ้น เพื่อให้การจัดทำเว็บไซต์ของแต่ละภาคส่วนราชการดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน และเป็นการพัฒนาวิธีการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ (รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์) ให้เป็นระบบสากลมากขึ้น

โดยมีการกำหนดรายละเอียดมาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ เวอร์ชัน 2.0 (Government Website Standard Version 2.0) ไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. การตั้งชื่อเว็บไซต์ภาครัฐ
2. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหน่วยงาน
3. ข้อมูลข่าวสารที่จัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ (ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540)
4. การมีส่วนร่วมของประชาชน
5. การให้บริการของหน่วยงาน
6. คุณลักษณะที่ควรมี
7. ความมั่นคงปลอดภัยสำหรับเว็บไซต์
8. การประกาศนโยบาย



1. การตั้งชื่อเว็บไซต์

- 1.1 ตั้งชื่อเป็นภาษาอังกฤษ มีความยาวไม่เกิน 63 ตัวอักษร
- 1.2 ไม่ขัดกับหลักการตั้งชื่อที่ผู้รับจดทะเบียนกำหนดไว้
- 1.3 ไม่ควรตั้งชื่อให้ยาวมาก ควรเป็นชื่อที่สั้น เพื่อให้ประชาชนจดจำได้ง่าย
- 1.4 ต้องมีนามสกุลเป็น .th เท่านั้น

2. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหน่วยงาน

- 2.1 ข้อมูลของหน่วยงาน
- 2.2 กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงาน
- 2.3 ข้อมูลผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง
- 2.4 คลังความรู้
- 2.5 คำถามที่พบบ่อย
- 2.6 เว็บลิงค์

3. ข้อมูลข่าวสารที่จัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. 2540

- 3.1 ข้อมูลตามมาตรา 7 และมาตรา 9
- 3.2 ข้อมูลข่าวสารอื่นที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด ตามมาตรา 9 (8)

4. การมีส่วนร่วมของประชาชน

4.1 ข่าวประชาสัมพันธ์ เช่น ข่าวการจัดซื้อจัดจ้าง ปฏิทินการดำเนินงาน ข่าวประชาสัมพันธ์ทั่วไป (ข่าวสารประชาสัมพันธ์ที่สามารถดาวน์โหลดได้ ควรอยู่ใน รูปแบบข้อมูล ดังนี้ PDF, DOC, TXT, TIFF หรือ JPEG)

4.2 บริการออนไลน์ (E-service) เช่น ช่องทางถาม-ตอบข้อสงสัย ช่องทางติดต่อหน่วยงาน ในรูปแบบ Facebook, Twitter ฯลฯ

4.3 การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ เช่น ช่องทางการแสดงความคิดเห็นออนไลน์ การสำรวจความต้องการออนไลน์

5. การให้บริการของหน่วยงาน

5.1 คู่มือสำหรับประชาชน เช่นการบอกระยะเวลาขั้นตอนการดำเนินงานในการติดต่อกับส่วนราชการในแต่ละเรื่อง

5.2 มีแอปพลิเคชัน เพื่อนำไปสู่การสร้างระบบ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถให้บริการร่วมแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวกัน (One-stop Service) การใช้บริการระบบอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ โดยในการสร้างแอปพลิเคชันควรคำนึงถึงการใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วย

6. คุณลักษณะที่ควรมี

- 6.1 การแสดงผล
- 6.2 รูปแบบการนำเสนอข้อมูล
- 6.3 ระบบสืบค้นข้อมูล
- 6.4 การให้บริการเฉพาะบุคคล
- 6.5 การทำให้เนื้อหาเว็บสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้
- 6.6 การเข้าถึงเว็บไซต์

7. ความมั่นคงปลอดภัยสำหรับเว็บไซต์

- 7.1 การบริหารจัดการเว็บไซต์
- 7.2 บริการบนเว็บไซต์ที่มีการมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
- 7.3 มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความเสี่ยงจากการถูกโจมตีทางเทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร หรือทางออนไลน์ควรพิจารณา “มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสำหรับเว็บไซต์ (Website Security Standard)”

8. การประกาศนโยบาย

- 8.1 นโยบายเว็บไซต์
- 8.2 นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- 8.3 นโยบายรักษาความมั่นคงปลอดภัยของเว็บไซต์

ในการจัดทำเว็บไซต์จะมีการกำหนดรูปแบบการจัดวางการแสดงผล และจัดวางข้อมูลบนเว็บไซต์ ข้อเสนอแนะ สำหรับแนวทางเพื่อวางรูปแบบการแสดงผล และจัดวางข้อมูลบนเว็บไซต์ควรมีการจัดวางตามกลุ่มของพื้นที่ ดังรูป

1. ตราสัญลักษณ์ของหน่วยงาน	2. พื้นที่อิสระส่วนบน	3. ภาษา/ขนาด
		4. พื้นที่ส่วนเชื่อมโยงหลัก
7. หมวดยกของข้อมูล		
6. เส้นทางทางเว็บไซต์		5. พื้นที่สนับสนุนการค้นหา
7. หมวดยกของข้อมูล	8. เส้นทางนำเสนอของข้อมูล	
9. พื้นที่อิสระส่วนล่าง		

สำนักส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้มีการจัดทำรูปแบบการพัฒนาเว็บไซต์ให้เป็นเว็บไซต์ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ และได้จัดทำเกณฑ์มาตรฐาน ฉบับภาษาไทยขึ้นภายใต้ชื่อ “ Thai Web Content Accessibility Guidelines 2010 หรือ TWCAG2010” ตามมาตรฐานสากลการเข้าถึงเว็บไซต์ WAI (Web Accessibility Initiative) ขององค์การมาตรฐาน เวิลด์ ไวด์ เว็บ (World Wide Web Consortium: W3C) ตาม “ข้อกำหนดการทำให้เนื้อหาเว็บสามารถเข้าถึง และใช้ ประโยชน์ได้ Web Content Accessibility Guidelines 2.0 (WCAG 2.0)” สำหรับประเทศไทย และได้จัดทำเครื่องมือในรูปแบบของเว็บไซต์เพื่อใช้ทดสอบความถูกต้องของเว็บไซต์ คือ

- URL : <http://www.tawdis.net>

ดังนั้น ผู้พัฒนาเว็บไซต์จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดมาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ, เข้าใจในจุดที่บกพร่องและยังไม่ผ่านเกณฑ์ความสำเร็จ แล้วดำเนินการแก้ไขจนกระทั่งผ่านมาตรฐานตามเกณฑ์ความสำเร็จทั้งหมดทุกข้อ ก็สามารถทำให้ได้เว็บไซต์ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างสมบูรณ์



การเผยแพร่ : หน้าเว็บไซต์ของสำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา : UniNet :

www.uni.net.th/UninNet/UniNet

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารขออนุมัติโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร โทร. ๕๕๕๗-๙

ที่ ศธ ๐๕๑๐/ ๕๗๑

วันที่ ๗/ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุมัติโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการในเรื่องการจัดการความรู้ (Knowledge Management) เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) นั้น

ในการนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของ สกอ. ดังกล่าว กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร จึงเห็นควรจัดโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๑ ซึ่งประกอบไปด้วย ๑) กิจกรรมการบรรยายวิชาการเพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนองค์ความรู้ที่น่าสนใจ ในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในวัน KM DAYS ๒) การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ในเรื่องที่สำคัญและน่าสนใจ และหรือ ๓) การจัดทำเอกสารและหรือรายงานรวบรวมองค์ความรู้ที่สำนัก/หน่วยงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันนำไปสู่ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายที่จะพัฒนาให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ รายละเอียดโครงการฯ ดังเอกสารที่แนบ

กลุ่มพัฒนาระบบบริหารจึงเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณา

๑. เห็นชอบกับโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กร ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังกล่าวข้างต้น

๒. อนุมัติให้กลุ่มพัฒนาระบบบริหารโดยความร่วมมือกับสำนัก/หน่วยงานในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ รายละเอียดดังโครงการฯ ที่แนบ

๓. อนุมัติให้เบิกค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการฯ ตามข้อ ๒ จากเงินงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลผลิตที่ ๒ มาตรฐานการพัฒนาอุดมศึกษาขบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายโครงการส่งเสริมการบริหารงานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โครงการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน) โดยมีประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการที่แนบ ถัวเฉลี่ยตามที่จ่ายจริง ดังนี้

๓.๑ ค่าวิทยากรและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของวิทยากรก่อนและหลังวันจัดประชุม ภายในวงเงิน ๒๖,๐๐๐ บาท (สองหมื่นหกพันบาทถ้วน)

/๓.๒ ค่าจัดทำ...

ตรวจเสนอ

ศกพ.

(นายกรณ์ ฐานะกุล)
๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

๓.๒ ค่าจัดทำเอกสารในการดำเนินการ และรางวัลส่งเสริมการจัดการความรู้ตามโครงการฯ
ภายในวงเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) โดยมีกรรมการตรวจรับพัสดุ ดังนี้

- ๑) นายจักรพงษ์ กิจเปรมถาวร
- ๒) นางสาวสิริพร เลิศภวานาสกุล
- ๓) นางสาวธนาภรณ์ พุทธิมนต์ธร

๓.๓ ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม และอาหารกลางวัน (KM DAYS) ภายในวงเงิน ๒๖๔,๐๐๐ บาท
(สองแสนหกหมื่นสี่พันบาทถ้วน)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดอนุมัติตามข้อ ๒ และข้อ ๓ หรือ
สุดท้ายจะโปรดพิจารณาตามที่เห็นสมควร ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง .



(นายภาสกร เหมกรณ์)

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษาด้านกิจการอุดมศึกษาเอกชน

อนุมัติ ตามข้อ ๒ และข้อ ๓



(นายสุวัชร จำปาทอง)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒๘ พ.ย. ๒๕๖๐

**โครงการ”ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กร
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑**

๑. หลักการและเหตุผล

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ กำหนดไว้ว่าส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติ ของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน สามารถปฏิบัติหน้าที่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีคุณธรรม ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมให้บุคลากรเกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อนำมาพัฒนาการปฏิบัติราชการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำหลักการบริหาร จัดการภาครัฐแนวใหม่มาประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบ มากยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการในเรื่องของ การจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์การปฏิบัติงานภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการ เรียนรู้ (Learning Organization) และเพื่อให้บุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการความรู้ นำไปสู่การพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเอง และส่งเสริมการทำงาน โดยภาพรวมของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ กลุ่มพัฒนาระบบบริหารจึงเห็นควร ให้มีการจัดโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย ๑) กิจกรรมการบรรยายวิชาการเพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนองค์ความรู้ที่น่าสนใจ ในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวัน KM DAYS และหรือ ๒) การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ใน เรื่องที่สำคัญและน่าสนใจ และหรือ ๓) การจัดทำเอกสารและหรือรายงานรวบรวมองค์ความรู้ที่สำนัก/หน่วยงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการความรู้และได้มีส่วนร่วมในการ เข้าใจบทบาทหน้าที่การทำงานของตนเอง ความสำเร็จและปัญหาที่พบจากการทำงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ในที่สุดและนำไปพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ได้แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและองค์กร และเป็นแนวทางใน การนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงาน อันจะนำไปสู่การเรียนรู้อย่างยั่งยืน

๒. เพื่อส่งเสริมให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้เกี่ยวกับงานภายในสำนัก/หน่วยงานของตนเอง และระหว่างสำนัก/หน่วยงานในสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา

๓. เพื่อถ่ายทอดบทเรียนและประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และการถ่ายทอดองค์ความรู้ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและการพัฒนางานในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาหน่วยงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

๔. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาการมีส่วนร่วมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในการเสนอความคิดเห็นในการจัดการความรู้ ยกระดับการจัดการความรู้ในการบริหารการให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของสำนัก/หน่วยงาน ในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๔. วิธีดำเนินการและระยะเวลา

การส่งเสริมการจัดการความรู้ในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แบ่งการดำเนินการดังนี้

๑. การบรรยายวิชาการเพื่อถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและการพัฒนางานในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวัน KM DAYS จำนวน ๑๐ วัน (ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ – กันยายน ๒๕๖๑)

๒. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ในเรื่องที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในการบริหารการ

๓. การจัดทำเอกสารและหรือรายงานรวบรวมองค์ความรู้ที่สำนัก/หน่วยงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเผยแพร่

๕. งบประมาณ

งบประมาณในการดำเนินการส่งเสริมการจัดการความรู้

๑. ค่าวิทยากรและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง = ๒๖,๐๐๐ บาท

๒. ค่าจัดทำเอกสารในการดำเนินการ และรางวัลใน = ๑๐,๐๐๐ บาท

การจัดทำเอกสารและหรือรายงานรวบรวมองค์ความรู้
ตามโครงการฯ

๓. ค่าอาหารว่างและอาหารกลางวัน (KM DAYS) = ๒๖๔,๐๐๐ บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น = ๓๐๐,๐๐๐ บาท

(ถ้าเฉลี่ยตามที่จ่ายจริง) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน) โดยใช้เงินงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลผลิตที่ ๒ มาตรฐานการพัฒนาอุดมศึกษา งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายโครงการส่งเสริมการบริหารงานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โครงการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีการนำกระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการงานปกติของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเพื่อนำความรู้และ

ประสบการณ์มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นำไปสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศ

๒. ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสามารถถ่ายทอดบทเรียนและประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานและบรรยากาศขององค์กร ในรูปแบบการนำเสนอในเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาหน่วยงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

๓. ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้นำองค์ความรู้จากจัดการความรู้ไปพัฒนาการปฏิบัติงานและส่งเสริมการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

๗. ดัชนีชี้วัด/KPI

๑. จำนวนองค์ความรู้ที่สำนัก/หน่วยงานในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในวัน KM DAYS สำนัก/หน่วยงานละ ๑-๒ องค์ความรู้
๒. จำนวนบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวัน KM DAYS ไม่น้อยกว่าครั้งละ ๑๕๐ คน
๓. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการในการให้บริการตามโครงการส่งเสริมการจัดการความรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๔. ร้อยละความสำเร็จของจัดทำแผนการส่งเสริมการจัดการความรู้
๕. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนการส่งเสริมการจัดการความรู้

๘. หน่วยงานดำเนินการ

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๔ ๕๖๑๘ หรือ ๕๔๕๗ - ๙ โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๕๖๑๘

กำหนดการการนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสำนัก/หน่วยงาน (KM DAYS)
การบรรยายวิชาการเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และการบรรยาย
องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและการพัฒนางานในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	ชื่อองค์ความรู้ที่นำเสนอ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1	ศุกร์ที่ 1 ธ.ค.60	การนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนามาปรับใช้ในการปฏิบัติราชการ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข บรรยายโดย พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)	กพร.
2	ศุกร์ที่ 22 ธ.ค. 60	ศาสตร์ของพระราชากับการนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ บรรยายโดย หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล (ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี)	กพร.
ครั้งพิเศษ	ศุกร์ที่ 12 ม.ค. 61	โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการต่อต้านการทุจริต การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน และหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการ บรรยายโดย พันตำรวจโทสิริพงษ์ ศรีตุลา (สำนักงาน ป.ป.ท.)	กพร.
ครั้งพิเศษ	ศุกร์ที่ 9 ก.พ. 61	โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐประจำปีงบประมาณพ.ศ. 2561 บรรยายโดย 1. ผอ. สุทินันท์ สาริमान (ผู้อำนวยการสำนักมาตรการป้องกันการทุจริต) 2. นางสาวชนิดา อาคมวัฒนะ (หัวหน้าศูนย์ประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ช.)	กพร.
3	ศุกร์ที่ 16 ก.พ. 61	การวางระบบการควบคุมภายใน บรรยายโดย นางบุปผา ชเวพงษ์	กพร.
4	ศุกร์ที่ 9 มี.ค. 61	Video call conference เพื่อการศึกษายุค 4.0 บรรยายโดย นายวิริยะ หิรัญพงษ์ (วิศวกรระบบเครือข่าย)	UniNet
		ทันโลก ทันเหตุการณ์ บรรยายโดย ดร. สมเกียรติ กมลพันธ์	สยต.
5	ศุกร์ที่ 27 เม.ย.61	การแก้ไขข้อกำหนดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน บรรยายโดย 1. นางสาวกุลธิดา แพทย์พันธ์ 2. นายธนกร กลีบขจร	สสอ.
		กลเม็ดเคล็ด (ไม่) ลับ “ผ่าทางตัน” & กฎหมายใกล้ตัว...เผื่อใครคนนั้น ? บรรยายโดย 1. นายทวีศักดิ์ นาโสภ 2. นายศิริพงษ์กร ชูสังข์ 3. นายสุภนันทน์ จันทรา	สนก.

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	ชื่อองค์ความรู้ที่นำเสนอ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
6	ศุกร์ที่ 18 พ.ค. 61	การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตกำลังคน รายสาขาวิชาในสถาบันอุดมศึกษา บรรยายโดย นายวัฒนา หินไชยศรี ผู้เชี่ยวชาญ จากมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	สนผ.
		การติดตามการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง บรรยายโดย 1. นางสาวมินตรา สิริวันต์ 2. นายอภิสิทธิ์ ขวัญไชยสิทธิ์ 3. นายคณา รักษาบุญ 4. นางสาววินัดดา แสงทอง	สตบ.
7	ศุกร์ที่ 22 มิ.ย. 61	เส้นทางความก้าวหน้าในการเข้าสู่ตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น บรรยายโดย 1. นางสาวณัฐกนก เจนสุขสถิตไพศาล 2. นางอุไรวรรณ รุ่งเรือง 3. นางสาวเบญจวรรณ ปิตินทรางกูร	สอ.
		แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา บรรยายโดย นายจักรพงษ์ ปัญญาพุนตระกูล	สมอ.
8	ศุกร์ที่ 6 ก.ค. 61	ทำงานปลอดภัย รู้เท่าทันกฎหมาย สบายใจจนเกษียณ บรรยายโดย พันตำรวจโทสิริพงษ์ ศรีตุลา (สำนักงาน ป.ป.ท.)	ตสน.
9	ศุกร์ที่ 20 ก.ค. 61	หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับใหม่) บรรยายโดย 1. นางสาวหทัยกาญจน์ ทิพย์มา 2. นางสาวณัฏฐกานต์ ทองสนธิ	สพบ.
		งานวิจัย “ไม่ขึ้นหิ้ง” : ความสำเร็จบนเส้นทางพัฒนางานวิจัยไปสู่ นวัตกรรม บรรยายโดย รศ.ดร.สมฤกษ์ จันทระอัมพร (มจพ.)	สพบ.
10	ศุกร์ที่ 3 ส.ค. 61	ระบบสนับสนุนและติดตามงานโครงการ Thai Mooc บรรยายโดย 1. นางสาวชนากานต์ ปิ่นวิเศษ 2. นางจิตติมา ระวังภัย 3. นายนพดล โชติ	TCU
		การส่งเสริมการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา บรรยายโดย นางอินทิรา วงษ์นิกร	สพน.
11	ศุกร์ที่ 10 ส.ค.61	“มาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ ที่เดียว ทันใด ทั่วไทย ทุกเวลาทั่วถึง เท่าเทียม และธรรมาภิบาล” บรรยายโดย นายนนทวัฒน์ สาระมาน นายกสมาคมส่งเสริม นวัตกรรมเทคโนโลยีไซเบอร์ (CIPAT)	UniNet

ภาคผนวก ข

สรุปผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการประชุมโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กร
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

**สรุปผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการประชุมโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กร
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561**

ครั้งที่	องค์ความรู้/ ชื่อเรื่อง	ผู้รับผิดชอบ	สรุปผลประเมิน ความพึงพอใจ (คะแนนเต็ม 100)
1	การนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนามาปรับใช้ในการปฏิบัติราชการและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข	กพร.	87.90
2	ศาสตร์ของพระราชากับการนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ	กพร.	88.30
3	การวางระบบการควบคุมภายใน	กพร.	82.70
4	Video call conference เพื่อการศึกษายุค 4.0	UniNet	80.80
	ทันโลก ทันเหตุการณ์	สยต.	
5	การแก้ไขข้อกำหนดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	สสอ.	80.60
	กลเม็ดเคล็ด (ไม่) ลับ “ผ่าทางตัน” & กฎหมายใกล้ตัว...เพื่อใครคนนั้น ?	สนก.	
6	การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตกำลังคนรายสาขาวิชาในสถาบันอุดมศึกษา	สนผ.	80.00
	การติดตามการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง	สตป.	
7	เส้นทางความก้าวหน้าในการเข้าสู่ตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น	สอ.	74.40
	แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา	สมอ.	
8	ทำงานปลอดภัย รู้เท่าทันกฎหมาย สบายใจจนเกษียณ	ตสน.	84.20
9	หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับใหม่)	สพบ.	72.20
	งานวิจัย “ไม่ขึ้นหิ้ง” : ความสำเร็จบนเส้นทางพัฒนางานวิจัยไปสู่นวัตกรรม	สพบ.	
10	ระบบสนับสนุนและติดตามงานโครงการ Thai Mooc	TCU	80.00
	การส่งเสริมการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา	สพน.	
11	มาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ” ที่เดียว ทันใด ทั่วไทย ทุกเวลา ทั่วถึงเท่าเทียมและธรรมาภิบาล	UniNet	79.03

สรุปผลความ คิดเห็น ของผู้เข้าร่วมการประชุมโครงการ “ส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา”ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก (ร้อยละ 80.92)



KNOWLEDGE MANAGEMENT

การส่งเสริมการจัดการความรู้ในองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(KM DAYs) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

www.mua.go.th